

Verslag vergadering raadzaal raadsronde d.d. 5 juli 2016

Verslag: mevrouw Sinsel

Stichting LVO en openbaar onderwijs Maastricht

Aanwezig:

Fractiewoordvoerders: de dames Van Haasen, Nuyts en Van de Wouw en de heren Bastiaens, Nol Beckers, Erckens, Hoen, Schoffeleers, Krabbendam, Pieters en Schulpen

Voorzitter: mevrouw Van Ham

College: wethouder Damsma

Ambtelijk: de heren Jegers

LVO: de heren Postema en Limpens

Griffie: de heer Jutten (secretaris)

Opening 20.00 uur

De voorzitter: Dames en heren, ik mag u van harte welkom heten en ook gelijk even vragen om plaats te nemen. Dank u wel. Van harte welkom bij deze extra ingelaste raadsavond op uw verzoek, waaraan gehoor is gegeven en die is ingepland. Dit is een raadsronde. Dat is ook voor eenieder duidelijk en dat was ook al zo gepubliceerd. Ook de bijbehorende stukken zijn gepubliceerd. Daarom zal ik zo meteen, zoals ook gebruikelijk bij raadsrondes, met het 1-minutenrondje beginnen en u vragen wat u nog wilt bespreken naar aanleiding van het voorliggende stuk.

Ik zie dat we goed vertegenwoordigd zijn met zijn allen. Maar ook hier geldt: een woordvoerder per fractie. Daaraan ga ik u ook houden. Ik zou bijna zeggen: wie het eerst spreekt, mag voor de rest van de avond het woord namens zijn fractie voeren. Maar dat zult u zelf ongetwijfeld goed in banen leiden. Ook hartelijk welkom aan de heren Limpens en Postema van LVO. Zij zijn op verzoek van u vanavond aanwezig.

Het voorstel voor de volgorde van deze vergadering is dat ik eerst het 1-minutenrondje doe. Vervolgens zal de heer Postema namens LVO nog een keer het standpunt en de informatie toelichten die u al heeft gekregen. Daarna kunt u onderling met de wethouder in debat. Dit is een raadsronde en dat is de gebruikelijke setting van deze rondes, zoals we dit in dit huis doen. Zijn er nog vragen of opmerkingen over de agenda dan wel de vergaderorde? Zo niet, dan ga ik bij dezen het 1-minutenrondje doen. Als u heel kort bij mij kunt aangeven waarover u het wilt hebben. Daarna kom ik uitgebreid bij u terug. Ik zou bijna willen zeggen: we hebben de hele avond. Maar we hebben tijd om hierover te spreken. Ik start aan de linkerkant met de heer Schoffeleers.

1-minutenrondje

De heer **Schoffeleers** (D66): Ja, dank u voorzitter. Toch nog even in alle scherpheid, ook even bedenkend dat we het een en ander al hebben besproken in de raads werkgroep onderwijs. Daar heb ik in ieder geval geproefd dat de discussie over de denominaties net zo goed in het najaar kan. Ik denk dat wij ook even goed de tijd moeten nemen om daarover na te denken. En zoals ook al de jurist in mij heeft geconstateerd bij de twee beslispunten. Ik begrijp dat de wethouder niet in de sporen heeft willen treden van de raad. Maar ja, dan krijg je de discussie: wat moet daar komen te staan? Dus, ik denk dat het stuk niet rijp is voor behandeling. Laat ik daarmee starten.

De voorzitter: Oké, ik ga naar de Liberale Partij Maastricht. Mevrouw Nuyts.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Ook wij waren lid van de onderwijscommissie. We hebben een lange procedure doorlopen. We hebben twee juristen geraadpleegd, zowel onze eigen jurist. Dat was professor Heringa. Hij kwam tot het onomstotelijke bewijs dat wij onze bevoegdheid hadden, maar dat we waren gepasseerd en dat het besluit dat voorligt, niet rechtsgeldig is. Daarop is een raadsstuk gevolgd. Voor ons heeft dat raadsstuk geen enkele meerwaarde. Voor ons ligt nu voor, welke stappen we nu als raad moeten gaan nemen, omdat men als raad deze bevoegdheid serieus moet nemen. Je moet je eigen verantwoordelijkheid ook nemen. We moeten gewoon duidelijk maken welke stappen we nu gaan nemen. Voor ons is het heel duidelijk dat het besluit niet is voorgelegd. De tweede stap is voor ons echt pas dat men in de beoordeling gaat treden over de denominatie. Dat is dus absoluut niet aan de orde. Ik denk dat we vandaag stap één aan de orde moeten laten komen. En dat is dat de raad is gepasseerd bij het nemen van het besluit.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de SP, mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Dank u wel, voorzitter. Ja, inderdaad, het 1-minutenrondje. Ik heb wel een bijdrage voorbereid. Die wil ik graag zo dadelijk even houden. In 1 minuut: wat kan ik daarover zeggen? Ja, ik kan mij aansluiten bij de vorige sprekers. Ik acht het raadsbesluit in de huidige vorm ook niet rijp voor besluitvorming. Ik heb een bijdrage om uit te leggen waarom ik dat vind en de mogelijkheid dat te corrigeren middels een motie. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik noem even de namen en de partijen duidelijk omdat – voor diegenen die dat nog niet wisten – de vergadering wordt opgenomen en genotuleerd. Ook op uw verzoek. De VVD, mevrouw Van de Wouw.

Mevrouw **Van de Wouw** (VVD): Ja, dank u wel, voorzitter. We hebben het raadsvoorstel gelezen. Ik kan daarover kort zijn. Het is voor ons niet rijp voor besluitvorming. Verder wil ik ook zeggen dat heel veel discussie gevoerd is, en nog steeds wordt gevoerd, over of wij nu wel of niet het instemmingsrecht hebben. Voor onze fractie is dat niet zo klip en klaar als dat voor de andere is. Het andere punt is dat er nog steeds verschillende adviezen zijn die elkaar tegenspreken. Wat dat betreft, ondanks het vele werk van heel veel mensen – zowel vanuit de raad als vanuit de andere partijen – geeft dit ons onvoldoende duidelijkheid. Wij denken dat het wel belangrijk is, voordat wij gaan discussiëren over denominatievraagstukken, dat dit wordt opgehelderd. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Partij Veilig Maastricht, de heer Schulpen.

De heer **Schulpen** (Partij Veilig Maastricht): Dank u voorzitter. Ook wij waren bij de besprekingen in de werkgroep aanwezig. Wij achten dit raadsbesluit ook niet rijp voor besluitvorming. Wij wachten het even af (...).

De voorzitter: Dank u wel. De Seniorenpartij, de heer Pieters.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u voorzitter. Ook wij zijn – om het kort te houden – van mening dat het stuk niet rijp is voor besluitvorming.

De voorzitter: Dank u wel. De Maastrichtse Volkspartij, de heer Hoen.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Wat zou ik dan willen? Ook dat: hetzelfde.

De voorzitter: GroenLinks, de heer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, voorzitter heel kort. Wij denken dat het stuk inderdaad ook niet rijp is voor besluitvorming. Het besluitpunt bijvoorbeeld, om even terug te grijpen op de discussie die wij vorige week hadden. Het besluitpunt: we besluiten niet op deze manier. Daaraan moet dus iets veranderen voordat we daarmee überhaupt iets kunnen. Artikel 25 Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) biedt bovendien ook geen basis voor de gemeenteraad om iets te vinden. Hoe goed het ook is dat LVO ons probeert te betrekken en de hand uitsteekt – in dat opzicht. We hebben wel een beetje het gevoel dat we in een fuik dreigen te zwemmen, waarbij we afstevenen op een impasse: het meningsverschil tussen enerzijds LVO en anderzijds de gemeenteraad. Ik zou ook heel graag het gesprek, de discussie willen voeren over hoe we daar uitblijven, want we kunnen niet volharden in onze opvatting en uiteindelijk vinden dat we gelijk hebben. In dit geval: 'it takes two to tango'. We moeten ons ook blijven afvragen: voor wie doen we dit nu eigenlijk? Daarbij gaat het toch om het belang van de jeugdigen, de kinderen, de scholieren en de ouders. Laten wij dat gewoon in het oog houden. Voor de eerste minuut wil ik het daarbij houden.

De voorzitter: Dank u wel. De Partij van de Arbeid, de heer Bastiaens.

De heer **Bastiaens** (PvdA): Ik sluit mij aan bij de overige sprekers, wat betreft de behandeling. Het gaat natuurlijk vooral om het vraagstuk waar de bevoegdheden van deze raad liggen en waar ze niet liggen. En wat dit voor de toekomst betekent. Uiteindelijk zullen we ook pragmatisch bekijken wat dit voor het volgende schooljaar betekent. Dat is het.

De voorzitter: Dank u wel. Tot slot, het CDA. De heer Beckers.

De heer **Beckers** (CDA): Dank u wel, voorzitter. Ook ik maak deel uit van de werkgroep. Ik sluit mij aan bij de eerdere opmerkingen die door de collega's gemaakt zijn: het stuk is niet rijp voor besluitvorming. Met name ook wat de heer Krabbendam zegt: de beslispunten zijn gewoon niet goed geformuleerd. Dat is één punt. Een ander punt is inderdaad de uitgestoken hand die LVO ons toesteekt. Daarmee ben ik het ook wel eens. Maar gelijktijdig zou men het ook kunnen lezen dat een truc is bedacht of gevonden om op een semilegale manier toch iets in te voeren waarvan wij vinden dat wij in ieder geval de bevoegdheid hebben om daarover iets te zeggen. Wat ik vooral erg jammer vind, is dat na de twee constructieve besprekingen die de werkgroep de afgelopen tijd met LVO gehad heeft, dat er nu een radiostilte is en dat er nu een stuk ligt naar aanleiding van de opmerkingen die in de stadsronde zijn gemaakt zonder dat een terugkoppeling naar de werkgroep is gedaan. Ik denk dat als men nog een tussenstap had gezet dat men nu wellicht anders gezamenlijk aan tafel zou zitten. Dan sluit ik mij zeker ook weer aan bij de heer Krabbendam: het gaat uiteindelijk wel om goed onderwijs voor de kinderen. Dit leidt alleen tot vertraging en tot meer confuusheid over hoe het nu verder moet. Dat komt niemand ten goede. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Zoals gezegd, we zullen zo meteen in een eerste termijn en wellicht in een tweede termijn uitgebreider uw mening vragen om ook het debat aan te kunnen gaan. Zoals gezegd, ik laat nu eerst toe dat LVO een toelichting kan geven. De heer Postema.

De heer **Postema:** Ja, voorzitter. Bedankt voor de gelegenheid. Ook dank aan de raadsleden. Het gaat vanavond – als ik het goed begrijp – niet zozeer over het besluit om de twee instroompunten havo terug te brengen naar één in Oost, maar echt om de bevoegdheden. Daarop spits ik mijn antwoord ook toe. Als er dan nog tijd of ruimte over is, heb ik het ook nog graag over de inhoud. Ik heb echter begrepen dat u het op prijs stelt dat ik spreek over de kwestie van de bevoegdheden. Dat is voor ons echt wel helder. Als u kijkt naar zowel de Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) alsook naar onze eigen statuten, die overigens iets verder gaan. Artikel 7 lid 6 – dat kwam ik niet in het raadsstuk zelf tegen – kunnen wij niet anders lezen dan dat de raad ten aanzien van het stuk van de twee instroompunten inderdaad geen goedkeuringsrecht heeft. Het is niet dat wij dat niet zouden willen, maar het is omdat onze statuten dat zeggen. Ik zal proberen om u daarbij mee te nemen.

De statuten luiden op dit punt:

Het college van bestuur heeft goedkeuring nodig van de gemeenteraad van de gemeente waarin een openbare school is gelegen voor besluiten tot verplaatsing, samenvoeging, omzetting, splitsing, wijziging van het openbaar karakter en opheffing van deze school en besluiten tot opheffing van afdelingen daarvan. Goedkeuring kan alleen worden onthouden indien het besluit van het college op onevenredige wijze het belang van het openbaar onderwijs schaadt.

Die laatste passage gaat weer over de inhoud. Ook belangrijk, maar de bevoegdheid betreft de eerste passage. Dan is het duidelijk dat het gaat om ofwel verplaatsing, samenvoeging, omzetting, splitsing en dergelijke van een school. Dat is voor de wet het BRIN-nummer of het opheffen van een afdeling. Dan hebben we het bijvoorbeeld over het vmbo of de havo of het vwo. Dat is voor wat ons betreft duidelijk. De goedkeuringsbevoegdheid betreft dus niet het verplaatsen van bijvoorbeeld een individuele leerling die aan een andere dan zijn eigen openbare school een extra taal volgt of een groep leerlingen – zoals nu het geval is – die aan de Bemelergrubbe ingeschreven staat bij het openbaar onderwijs, maar die drie lokalen verder bij het Sint-Maartenscollege, ook op de Bemelergrubbe maar op een ander postadres een les volgt. Daarvan zeggen onze statuten: dat is geen school en daarmee ook geen verplaatsing die goedkeuring van de gemeenteraad behoeft.

Wij hebben ook echt ons best gedaan om te kijken: zouden we dit nog anders kunnen lezen?

Inhoudelijk komen we er vast samen uit. Maar we kunnen het niet anders lezen dan dat we doen. We hebben ook uitgebreid geconsulteerd en ook de mensen die ons hebben geholpen, hebben gezegd: je kunt het niet anders lezen dan dat u doet. Dan vind ik het zelf als bestuurder ook problematisch om hierin de raad om toestemming te vragen voor iets waarvan de eigen statuten iets anders zeggen. Dat is in essentie het punt. Nu is het natuurlijk zo dat wij helemaal niet uit zijn op een dergelijk vraagstuk rondom bevoegdheden. Ik heb ook al eerder in deze raadszaal gezegd dat ik juist heel graag inhoudelijk met de raad het gesprek aan wil gaan. Wanneer het zou helpen om dit nog een keer te laten toetsen door een onafhankelijke commissie van wijzen, verlenen wij daaraan uiteraard onze medewerking. Wij willen heel graag over de inhoud met uw raad verder spreken.

Als ik nog mag? Ik kijk even naar de voorzitter. Als ik nog één ding verder mag zeggen? Dit betreft een vraagstuk rondom de ontwikkeling van twee instroompunten naar één. Het gaat om één klas leerlingen, vorig jaar al en dit jaar weer. Als we die klas over twee locaties zouden verdelen, zouden we dus twee

te kleine klassen hebben en zouden we docenten over en weer moeten verplaatsen. Er is dus alles voor te zeggen om dit besluit te nemen. Dat hadden we kunnen doen door de leerlingen op de locatie, het openbaar domein Porta Mosana College op de Oude Molenweg te plaatsen, waarbij dus de leerlingen van het Sint-Maartenscollege met behoud van hun inschrijvingen van het Sint-Maartenscollege naar de Oude Molenweg zouden zijn gegaan. We hebben op basis van praktische ruimte overwegingen en het feit dat het wat dichterbij de binnenstad is ervoor gekozen om deze leerlingen juist aan de Noormannensingel te plaatsen. Daarover is in januari ook informatie verschaft aan de ouders en de leerlingen. Dat hebben we dus op basis van praktische overwegingen willen doen. Wanneer daar bezwaren tegen zijn vanuit uw raad, staan we daarvoor open. Wij willen voor de leerlingen, net zoals u, het allerbeste.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik u nu vragen om voor uw uitgebreidere bijdrage de eerste termijn te benutten. Vervolgens reageert de wethouder daarop. Dat is de orde van de vergadering zoals wij zojuist hebben afgesproken. De heer Schoffeleers.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Voorzitter? Mag ik een vraag over de orde stellen?

De voorzitter: Mijnheer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Is het niet mogelijk om nog vragen aan de heer Postema te stellen?

De voorzitter: Het is niet gebruikelijk om in een raadsronde vragen aan externe partijen te stellen. Dat is dus in principe niet mogelijk, tenzij u samen daartoe besluit. Dan leg ik dat aan de heer Postema voor. De heer Hoen.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, nu we toch zeker weten dat het niet tot een besluit komt, zou u dit wel toe kunnen staan, want er komt geen raadsbesluit, geen beslissing vanuit de gemeenteraad. Niemand acht het stuk rijp voor behandeling.

De voorzitter: Dat is uw conclusie. Ik heb gehoord dat men wel wil spreken over het stuk. U heeft allemaal een bijdrage voorbereid, in ieder geval een aantal van u. En de heer Krabbendam vraagt om nog vragen aan de heer Postema te mogen stellen. Ik ga met de vergadering mee. Ik ben daarin flexibel en ik luister naar de meerderheid. De heer Pieters?

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u voorzitter. Mijnheer Postema, u zegt dat het...

De voorzitter: Nee, mijnheer Pieters.

Gelach vanuit de zaal.

U moet mij ondertussen kennen als voorzitter, mijnheer Pieters. De vraag is nu of ik toelaat, omdat u dat allemaal wilt, dat de heer Postema inderdaad vragen gaat beantwoorden.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja.

De voorzitter: (*lachend*) Ik neem aan dat u wilt dat de heer Postema antwoordt, want u had een vraag voor hem. Mevrouw Van Haasen?

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): (...).

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Voorzitter, ik wil daarover graag zeggen dat ik daartegen in principe geen bezwaar heb, mits we wel gewoon eerst onze eerste termijn kunnen doen. Want het is wel de bedoeling dat we ook kunnen reageren op elkaar. We hebben een stuk hier liggen. We hebben mogelijk een motie. Ik wil even voorkomen dat we nu allemaal in discussie gaan met de heer Postema. Het is de bedoeling dat we vanavond met elkaar spreken

De voorzitter: Dat kan ik alleen maar onderschrijven. Is de rest van de vergadering dit met mevrouw Van Haasen en uw voorzitter eens?

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Voorzitter, het was niet mijn intentie om met de heer Postema in discussie te gaan. Ik wil alleen een verhelderende vraag stellen die wellicht van waarde kan zijn voor de discussie.

De voorzitter: Prima. Wat mij betreft, zou dat mogen tijdens of aan het einde van uw eerste termijn. Ik ga eerst alle tien de termijnen beluisteren en dit laat ik dan beantwoorden door dan wel de heer Postema dan wel de wethouder, als de heer Postema dit ook prima vindt. Goed. Dank u wel. D66, de heer Schoffeleers.

Eerste termijn

De heer **Schoffeleers** (D66): Ja, ik kan het heel kort houden. Hieraan is ook al door de collega's gerefereerd. Het gaat uiteindelijk om de kwaliteit van het onderwijs. Het gaat uiteindelijk om de toekomst van de kinderen. Wat dat betreft, denk ik dat we verstandig eraan doen om de uitgestoken hand van de heer Postema om een commissie van onafhankelijke wijzen daarnaar te laten kijken aannemen. Laat hen een oordeel vellen zodat we ons ook kunnen wijden aan de inhoud van het onderwijs. Ik vind dat heel goed en daarbij wens ik het te laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Nuyts.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja, voorzitter. Wij hebben een heel andere mening. Wij zijn van mening dat als de gemeenteraad een bevoegdheid heeft, zij ook haar verantwoordelijkheid serieus moet nemen en geen genoeg ermee moet nemen dat die bevoegdheid gewoon wordt gepasseerd of genegeerd. In casu gaat het over het negeren van de beslissingsbevoegdheid van de raad over de verplaatsing van de leerlingen van het openbaar onderwijs. LVO heeft hierover in een gesprek met ons aangegeven dat inderdaad al leerlingen naar een ander gebouw zijn verplaatst. Zij noemen dat plaatsen, maar wij noemen het verplaatsen. Deze leerlingen hebben echter volgens LVO nog hetzelfde BRIN-nummer, dus was geen sprake van verplaatsing. De jurist van LVO heeft aangegeven – want we vonden het al vreemd dat het BRIN-nummer erbij werd gesleept – dat verplaatsing een fysieke verplaatsing betreft. Dit staat helemaal los van BRIN-nummers. Dit werd ook bevestigd door de jurist die door de onderwijswerkgroep is ingeschakeld, professor Heringa. Dit is ook iemand die wel van wanten weet, want hij was destijds bij de oprichting van de statuten betrokken. Er is slechts één betekenis aan het woord verplaatsing gegeven en dat is de fysieke verplaatsing. Er is namelijk geen begrippenlijst toegevoegd aan de statuten waaruit blijkt dat men een andere opvatting erop na zou kunnen houden. Er is dus een eenduidige verklaring van het woord verplaatsing. De volgende conclusie was dat wij bevoegd waren om een besluit te nemen aangaande de verplaatsing door LVO. Dat gaf onze jurist aan, de heer Heringa. Wij waren bevoegd en dat besluit was niet aan ons voorgelegd. Dus was het geen rechtsgeldig besluit. De heer Heringa zei: vraag dan dat besluit op. Maar het schijnt dat er geen besluit was. Er was slechts een voorgenomen besluit. Dat vind ik ook problematisch. Men heeft steeds te maken met een LVO dat zich in mist hult, maar ondertussen toch echt cruciale stappen zet. We worden gewoon buiten spel gezet. Het gaat ook niet om een meningsverschil, want er zijn nu twee juristen die zeggen dat verplaatsing, een fysieke verplaatsing is. Men kan wel zeggen: de school is niet verplaatst. Maar men zet een proces in waar men alvast met leerlingen aan de slag gaat die verplaatst worden. Op een gegeven moment is de school leeg en dan wordt die opgeheven. Dan zou men als gemeenteraad dus nooit aan bod komen. De vraag is dan... Er is nu een niet rechtsgeldig besluit genomen of waarschijnlijk is geen besluit genomen, maar de uitvoering is niet rechtsgeldig. De vraag is ook waarom een raad van toezicht dit toestaat, want men moet echt in de notulen een besluit nemen om een proces in gang te zetten, om dat te starten.

Ja. We hebben gesproken over een motie. Wij vinden dat ook de beste weg: dat men met een motie aan de slag gaat, want we kunnen met dit raadsstuk helemaal niets. De beslispunten sluiten helemaal niet aan bij het punt waarop we nu zijn beland. De uitgestoken hand van LVO... Wat voor ons belangrijk is, is dat de stappen goed worden genomen. Het gaat om de bevoegdheid van de raad. Het gaat niet erom of dat besluit uiteindelijk best wel redelijk is. Nee, het gaat om de bevoegdheid van de raad. Als men die niet serieus neemt en men als raad zegt: dat repareren we achteraf, dan is men als raad geen knip voor de neus waard. Ik vind dat we hiervan een punt moeten maken, want het kan in de toekomst zo zijn dat LVO denkt: dat is gemakkelijk. Dat kunnen we gewoon nog een keer zo doen. Ik vind dat niet de juiste weg. Je gaat pas stap twee zetten als je de formele bevoegdheden hebt afgekaart. Dat is niet het geval, dus om nu materieel in beoordeling te treden en te zeggen: dat besluit dat daar ligt is best redelijk. Dat vind ik pas stap twee. We zouden hierover een heldere uitspraak moeten hebben. Voor de rest: ik neem aan dat er nog een tweede ronde is. Ik laat het voorlopig hierbij. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de SP, mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Dank u wel, voorzitter. Toen wij inderdaad startten met de discussie over de denominaties in april was dit voor mij in ieder geval de aanleiding om aan te geven dat ik mij tot dan toe verkeerd had geïnformeerd over de bevoegdheid. Dit gaat over de discussie over OOM in 2014-2015, waar het alleen over verbouwen et cetera zou gaan. Nu waren er ineens ook statuten specifiek over het openbaar onderwijs en liepen wij tegen het punt van de verplaatsing aan. Ik heb een punt gemaakt en was en ben van mening dat de statuten op dat punt wel van toepassing zijn op de wijzigingen die waren voorzien voor het openbaar onderwijs in Maastricht. Het gaat dan concreet inderdaad om het verplaatsen en het op termijn opheffen van het openbaar havo onderwijs. En nog concreter gaat het vandaag of ging het voor ons in ieder geval over de verplaatsing van het instroompunt havo van Porta Mosana College en het Sint-Maartenscollege. Dat is zojuist ook aangegeven door de heer Postema.

De raad heeft zich toen juridisch laten adviseren. Wij zijn op basis van dit advies – wat hetzelfde advies was als dat van de stadsadvocaat dat we ook al hebben gehad – van mening dat de verplaatsing van het instroompunt ter goedkeuring aan de raad moet worden voorgelegd. Dat gaat over de formele besluitvorming op dit onderdeel. De wethouder heeft daarvan toen kennisgenomen. Wij hebben gevraagd om die mening met LVO te delen en de besluitvorming conform voor te leggen. Daarop volgt dan het raadsstuk zoals het vandaag voorligt. Ik ben ook niet van mening dat dit recht doet aan de bevoegdheid van de raad. Anderen zijn daarop ook al ingegaan of zullen dat vast nog wel doen. Het biedt niet de juiste basis voor de besluitvorming. Bovendien wordt niet erkend dat de raad hierin een bevoegdheid heeft. Dat is een beetje... Er wordt eigenlijk gezegd: omdat u zo graag wilt dat wij dat voorleggen, zullen we dat doen. Maar niet op de manier zoals u dat wilt, maar door iets nieuws voor te leggen, iets apart te creëren en op basis van een wetsartikel dat er in principe niet toe doet. U mag dan daarover uw licht laten schijnen. En dat is natuurlijk niet de manier waarop we als raad moeten werken. Het kan volgens mij ook niet dat we in een impasse blijven steken op dit punt. We hebben een denominatiediscussie voor de boeg. We moeten nog vele jaren met elkaar verder. Het lijkt mij niet mogelijk om te spreken over denominatie, over de plek van het openbaar onderwijs in onze stad als wij van mening verschillen over wat de bevoegdheid van de raad op dat gebied is. Dat lijkt mij een groot probleem. Dat was het ook en daarom hebben we dat ook voorgelegd. Het is dus zo – en dat is helder in de onderwijswerkgroep geformuleerd – dat we gaan, waarover we gaan. Daarover moeten we iets zeggen. En waar we niet over gaan, daar gaan we niet over. Zo simpel is het dus eigenlijk. Het kan niet zo zijn dat een partij zegt: u gaat hierover eigenlijk niet, maar we leggen u wel een besluit voor. Dat is voor een gemeenteraad natuurlijk niet werkbaar. Zo kan men niet functioneren. Zo kunnen we die taak niet goed uitvoeren. Het is voor de raad ook niet werkbaar om als raad te constateren dat men ergens een bevoegdheid heeft – daarvan is men overtuigd – maar dat men daarvan afziet omdat het een beetje ingewikkeld ligt. In de discussie worden dan inderdaad wel eens zaken genoemd: ja maar, je mag alleen goedkeuring onthouden in het geval van onevenredige schade. Daarvan is geen sprake. Of het openbare karakter is gewaarborgd. Of het is nu eenmaal niet anders, want er is zo veel krimp. Dat kan men zeker vinden en dat kan ook waar zijn, maar het heeft niets te maken met de procedure of de goedkeuringsbevoegdheid an sich. Dus met andere woorden, men kan niet zeggen: u kunt uw goedkeuring niet onthouden, dus u hoeft niet in de positie te worden gesteld om het te geven. De discussie – en dat is door mevrouw Nuyts ook al heel duidelijk aangegeven – gaat daarna van start, nadat het is voorgelegd.

Er is mij weleens verweten dat ik heb beweerd dat bewust is voorbijgegaan aan de bevoegdheid van de raad. Voorzitter, dat is niet juist. Dan was mijn handelen ook anders geweest. Ik geloof best dat men van mening is/was dat verplaatsing gebonden is aan de BRIN-nummers. Ook bij het vmbo hebben wij dat zo gedaan. Dus nu doen we dat weer zo. Dat is alleszins te begrijpen, voorzitter. Maar een feit is dat wij nu juridische adviezen hebben liggen die de raad niet kan negeren. Dat hebben wij bij LVO aangegeven. Dit is wat zij hebben gezegd. Dit is wat wij graag zien dat gebeurt. En dat is voor iedereen helder. Ik denk ook dat het zo moet zijn dat men dat ook accepteert en respecteert en dat men iets voorlegt dat recht doet aan onze positie. En het raadsstuk doet dat niet. Het brengt ons niet op de juiste manier in positie. We hebben in de werkgroep daarover ook gesproken. We hebben geconstateerd dat we middels een motie willen vragen om alsnog het juiste besluit voor te leggen. Wij zijn er misschien nog niet helemaal uit – dat weet ik niet zeker – over hoe die motie precies wordt opgesteld: over het dictum en dat we inderdaad dit raadsstuk afwijzen en het goede raadsstuk willen ontvangen op basis van de goede gronden. Daarover zijn we het wel eens. Denk ik. Tenminste, ik hoop in ieder geval dat dat ook de conclusie mag zijn vanavond. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de VVD, mevrouw Van de Wouw.

Mevrouw **Van de Wouw** (VVD): Ja, ik kan net zoals mijn voorganger...

De microfoon kraakt. Mevrouw Van de Wouw neemt daarop een andere microfoon.

De fractie van de VVD kan zich aansluiten bij de woorden van de heer Schoffeleers van D66. Ik vind het goed en ik ben blij dat de heer Postema de handreiking doet om toch nog een keer een andere onafhankelijke commissie ernaar te laten kijken, omdat we toch in een impasse zijn geraakt over de bevoegdheid: of we die wel of niet hebben. En daarnaast inderdaad hetgeen een aantal voorgangers ook al heeft aangegeven: het is vooral interessant en fijn dat LVO ons wil betrekken in het gesprek en ons wil meenemen als het gaat om de kwaliteit van ons onderwijs. Want dat is heel erg belangrijk. In de stadsronde van 5 april heb ik ook aangegeven dat als je met ouders praat over hun keuze voor de middelbare school, het vooral daarom gaat. Ouders maken niet hun keuze op grond van het feit of een school openbaar is of een bepaalde achtergrond heeft. Ik heb daarna uitgebreid gevraagd. Ik denk dat het heel goed is om straks in het vervoltraject vooral daarnaar te kijken: ook naar de kwaliteit van het onderwijs en wat ouders en leerlingen daarvan aangeven.

De voorzitter: Dank u wel. Partij Veilig Maastricht. De heer Schulpen.

De heer **Schulpen** (Partij Veilig Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Wij vinden heel erg jammer dat LVO ondanks de uitgestoken hand toch blijft bij het verschil van inzicht inzake de bevoegdheid van de raad. De tijd van handreikingen is volgens ons afgelopen. Er zal nu actie moeten komen. Er zal iets moeten gebeuren. Het nieuwe schooljaar begint ook binnenkort. Studenten op de helft van hun cursusduur elders de opleiding laten volgen, is ons inziens duidelijk een verplaatsing die de goedkeuring van de raad vereist. Indien LVO accepteert dat een goedkeuring nodig is, zal deze hoogstwaarschijnlijk in het kader van goed onderwijs ook wel verkregen worden. Het geniet onze voorkeur om misschien een procedure te starten, maar wij willen voorlopig eerst de motie afwachten. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga ervan uit dat als iemand een motie gaat indienen, we dat ook te horen krijgen. Dat wacht ik dan even af. De heer Hoen, ga uw gang.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Ja voorzitter, ik denk dat ik aan de bijdrage zoals die net is gegeven, niet heel veel kan aanvullen. De heer Postema is een groot bestuurder en hij begrijpt dat als het over bevoegdheden gaat – zo ken ik hem ook – dat wij daarin heel zorgvuldig en zuiver moeten zijn. Daarom ben ik ook een voorstander ervan – zoals hij zelf in zijn bijdrage suggereert – om dit toch nog een keer voor te leggen aan een commissie van goede diensten die dit gaat uitzoeken. We schieten niets ermee op om hier een salomonsoordeel te vellen over wie gelijk heeft, want het zal nooit bevredigend werken. Ik denk dat het nodig is dat in ieder geval met respect boven tafel moet komen, hoe we moeten handelen.

Ik ben natuurlijk ook nieuwsgierig naar wat de portefeuillehouder over dit verhaal zegt. Ik geloof dat men het eigenlijk niet kan maken – als dit proces zo is voorbereid en men zo is geadviseerd – dat men dan met zo'n raadsstuk bij de raad kan komen. En dat wij haar eigenlijk moeten terugfluiten en moeten zeggen: maak uw huiswerk opnieuw. Hier is niet uitgezocht wie wel of niet bevoegd is in het belang van de precedentwerking. Dat alle anderen zich hierop ook kunnen beroepen: toen is een concessie gedaan aan een eventuele beslissing. Dat kunnen we niet gebruiken. Daarom ben ik een voorstander ervan om dat nogmaals goed te laten uitzoeken.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Hoen. Dan de Seniorenpartij, de heer Pieters.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u wel voorzitter. Anders dan de heer Hoen zei, de raad heeft wel degelijk juridisch advies bij Paulussen Advocaten en bij professor Heringa ingewonnen. Professor Heringa was destijds de jurist die namens de gemeente bij het opstellen van de LVO statuten was betrokken.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Ik heb niet gezegd dat geen advies is ingewonnen.

De voorzitter: Mijnheer Hoen, via de voorzitter. Ga uw gang.

De heer **Hoën** (Maastrichtse Volkspartij): Sorry, neemt u mij niet kwalijk. Ik heb gezegd: wij hebben de adviezen liggen en LVO heeft de adviezen liggen over hoe men hier tegenaan moet kijken.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja, wij houden ons – ik althans, mijn partij – aan de adviezen die wij hebben ingewonnen bij Paulussen en bij professor Heringa. Beiden zijn met ons van mening dat brugklasleerlingen die zich aanmelden bij het openbare Porta Mosana College verplaatst worden naar het Sint-Maartenscollege in de zin van de LVO statuten artikel 7 lid 6 waarvoor goedkeuring van de raad is vereist, alvorens tot deze verplaatsing over te gaan. En als het al geen verplaatsing zou zijn, is het in ieder geval splitsing. Dat staat ook in de statuten. Dan gaat het over de school. Mij lijkt dat dit wel degelijk een afsplitsing is van de havo-afdeling van Porta Mosana College en niet alleen maar een verplaatsing. Vervolgens... Het is ook wettelijk vooralsnog niet toegestaan om bijzondere en openbare leerlingen in één klas te plaatsen. Ik ben dus benieuwd hoe men dat ziet. Met andere woorden: als u ze toch niet in één klas kunt plaatsen, kan men net zo goed twee klassen maken. Eén bij het Sint-Maartenscollege, bijzonder, en één bij Porta Mosana College, openbaar. De verplaatsing c.q. splitsing vind ik een voorschot op de opheffing van het openbaar havo-onderwijs in Maastricht in augustus 2020. Immers, vanaf komend schooljaar wordt havo Porta Mosana College uitgefaseerd. Waar wij als Seniorenpartij voor staan, is het behoud van het openbaar onderwijs voor Maastricht en waartoe de wet ons ook min of meer dwingt.

Voorzitter, met uw goedvinden wil ik een metafoor gebruiken. We gaan samen met LVO met de trein naar Amsterdam. LVO stelt voor – omdat het in Maastricht zo'n gedoe is aan het station met de openbare fietsenstalling die op de schop gaat – dat het beter is om in Sittard op te stappen. Onderweg naar Eindhoven beslissen we dan of we via Breda, Utrecht of Arnhem naar Amsterdam reizen. De drie varianten. De Seniorenpartij wil de hele reis maken en geen enkel station overslaan. Dus eerst goedkeuring voor verplaatsing – voor mijn part splitsing – voordat wij überhaupt op reis gaan. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hoën.

De heer **Hoën** (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, ik heb gisteren via het nieuws op de televisie kennisgenomen dat de minister inmiddels wel toestemming heeft gegeven om openbaar onderwijs en bijzonder onderwijs samen te voegen. Heb ik dit alleen gezien?

De voorzitter: Ik hoor dat anderen dit ook hebben gezien of gehoord. Dank u wel voor uw inbreng. Ik ga verder met GroenLinks, de heer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, dank u wel voorzitter. Ik wil weer beginnen met het belang van de scholieren en van de ouders in dezen. Dan moet men ook hardop de vraag stellen: wat begrijpen zij als zij nu kijken en luisteren naar dit gesprek? Gaat dit niet volstrekt aan hen voorbij? Ik wil niets afdingen op de bevoegdheid die de raad op basis van de statuten heeft. We hebben inderdaad adviezen ingewonnen en die lijken toch duidelijk naar een bepaalde conclusie te leiden, namelijk dat men in dit geval een bepaalde bevoegdheid heeft op basis van de statuten. Nu ben ik zelf jurist, maar ik ga niet hierover een juridisch boompje opzetten. Dat lijkt mij weinig toevoegen. Maar een feit is natuurlijk wel dat als men kijkt naar het belang van de scholieren en van de ouders – in ieder geval voor het komende schooljaar – en de dreigende onduidelijkheid en de onrust die men creëert op het moment dat men hier als raad de tanden laat zien: daarvoor zou ik toch willen waken. Ik probeer ook een beetje pragmatisch naar de zaak te kijken. Het is natuurlijk ook zo dat als men constateert dat men als gemeenteraad de bevoegdheid heeft op basis van artikel 7 lid 6 van de LVO statuten en men doet niets, dan laat men misschien ook een situatie bestaan waarover buitenstaanders zouden kunnen zeggen: wij gaan dat bestuurlijke besluit van LVO aanvechten. Ook daar hebben we een vorm van zorgplicht. Ja, dan denk ik: dat is voor mij een belangrijk punt. Want ik zit niet nu zozeer op het formele punt dat ik denk: ik moet per se conform de gekregen adviezen horen wat het is. Tegelijkertijd wil ik ook niet in de situatie terechtkomen waarin wij voorbijgaan aan onze zorgplicht die wij op basis van de statuten hebben.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts wil daarop reageren.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Zeker.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Mijnheer Krabbendam, u doet voorkomen alsof wij de zaak hebben laten versloffen. Aan ons is gewoon geen besluit voorgelegd. Ik vraag mij af of er heden ten dage een besluit op papier ligt of dat men gewoon maar handelt. Hoe hadden wij in actie kunnen komen

als aan ons geen besluit wordt voorgelegd, terwijl wij ook op diverse momenten een gesprek met LVO hebben gevraagd? Dat werd ook telkens uitgesteld. Ik herken mij dan ook totaal niet in hetgeen u hier schetst. Ik hoop ook dat u onze bevoegdheden serieus neemt. Als men genoeg ermee neemt dat een orgaan onze bevoegdheden opzijshift en maar eigengereid doorgaat, vraag ik mij af wat wij dan waard zijn.

De voorzitter: De heer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja voorzitter. Mevrouw Nuyts zegt dat zij bevreemd is door mijn verhaal. Ik ben echter uiterst bevreemd over haar reactie. Ik heb namelijk op geen enkel moment gezegd dat de raad haar rol heeft laten versloffen of dat iemand dat heeft gedaan. Dat heb ik helemaal niet gezegd. Dat is ook niet wat ik wil zeggen.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter?

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Wat ik wil zeggen, is dat...

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter? Mag ik even hierop reageren?

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Mag ik ook even mijn zin afmaken voorzitter?

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja.

De voorzitter: Laat heel even mijnheer Krabbendam uitspreken alstublieft.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Wat ik wel zeg, is dat als je constateert en vindt dat je die bevoegdheid hebt – en er zijn een aantal partijen die duidelijk daarvan overtuigd zijn dat dit zo is en u bent daar één van – dan moet je ook daarnaar handelen. Tegelijkertijd is mijn pleidooi dat ik hier probeer te houden dat we wel het belang van de jeugdigen, de kinderen, de scholieren daarbij in het oog moeten houden. Dat is gewoon even een pleidooi. Als wij hier nu... Stel dat wij nu keihard zeggen: wij vinden dat wij bevoegd zijn. En LVO zegt duidelijk: wij vinden dat u dat niet bent. Dan zit je dus in een impasse.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts, u wilt nog reageren?

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja, ik wil even reageren op dat versloffen. Dat zijn mijn woorden.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, precies.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Maar u gaf net heel goed aan dat wij ook de hand in eigen boezem moeten steken. Ik denk dus van niet.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Nee, dat heb ik niet gezegd.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Nou, draai de band straks maar even terug. Ja, daar gaat het wel om.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): U legt mij woorden in de mond.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja, nee, nee. U heeft ongeveer die woorden wel gebruikt. Daar pas ik gewoon voor. Als wij op tijd in stelling werden gebracht, hadden wij onze verantwoordelijkheid kunnen nemen. Omdat we die nu niet hebben kunnen nemen...

De voorzitter: Mevrouw Nuyts?

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): ...is dit een punt voor ons.

De voorzitter: De heer Krabbendam gaat verder.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, voorzitter. Ik zou het erg op prijs stellen. Ik weet niet of mevrouw Nuyts vergeten is bepaalde dingen te zeggen in haar betoog, maar ik pas echt ervoor op het moment dat mijn woorden gewoon worden verdraaid, om haar eigen punt nog een keer opnieuw te maken. Datgene wat zij mij in de mond legt, heb ik niet gezegd. Dat vind ik belangrijk om te benadrukken.

Ik hecht aan twee belangen: enerzijds dat wij onze taak als raad goed vervullen. Volgens mij vinden we dat allemaal. Anderzijds is mijn pleidooi ook: laten we daarbij ook niet vergeten voor wie we dit doen en waarom we dit doen. Dan zeg ik: laten we dan ook pragmatisch zijn. We staan nu wel voor de zomervakantie. Die staat op het punt van beginnen. Het gaat om scholieren die waarschijnlijk de schooltas voor het komende jaar al hebben gepakt. We dreigen dus af te stevenen – zo zeg ik dat maar gewoon even – op een meningsverschil waardoor een hoop onduidelijkheid gaat ontstaan voor in ieder geval die leerlingen. Dat zou ik erg betreuren. Nou is mijn vraag daarom ook... En die had ik eerder aan de heer Postema willen stellen, die ik dan maar bij dezen stel. In de brief van LVO zie ik heel duidelijk staan dat LVO graag ons oordeel wil hebben. Nou was mij niet helemaal duidelijk wat LVO hiermee precies bedoelde, want is het dan zo dat u het oordeel van ons wilt horen: vindt u dat het artikel van toepassing is of niet? Daar krijgt u van sommige partijen nu een duidelijk antwoord op. Of is uw vraag: stel uw raad vindt dat u bevoegd bent – waar LVO duidelijk anders over denkt – zou u dan die goedkeuring geven of niet? Is dat wat u van ons vraagt? Daar ben ik heel benieuwd naar, want ik zou het erg op prijs stellen om te zoeken naar een pragmatische oplossing waarbij enerzijds wij als raad onszelf in de eigen waarde houden en tegelijkertijd ook de relatie met LVO niet brouilleren. Geen onduidelijkheid creëren voor scholieren en ouders. En ook het traject ingaan – ik denk dat dat een uitstekende uitgestoken hand van LVO is – om voor eens en altijd voor zo'n commissie duidelijk te krijgen: hoever reiken die statuten nu werkelijk. Ik ben ondertussen wel al een beetje moe ervan geworden dat we allerlei adviezen hebben en dat we niet nader tot elkaar komen. In ieder geval als raad wel, in zekere zin. Dat heb ik de afgelopen week wel geproefd. Maar in ieder geval niet met LVO op dit punt. We moeten daarover maar eens helderheid krijgen en daarom lijkt mij het voorstel van LVO in dat opzicht heel goed. Dan is mijn vraag ook: wat is dan de termijn? We moeten het ook niet te lang onduidelijk laten als we dit gaan doen. Dan moet wel de turbo erop in het belang van de scholieren en de ouders in deze stad.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is de Partij van de Arbeid, de heer Bastiaens.

De heer **Bastiaens** (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ik kan mij nog goed herinneren dat we hier allemaal bij elkaar zaten en dat er allerlei ouders waren, toen we de OOM-plannen bespraken. Een aantal ouders was toen boos op ons. Zij zeiden tegen ons: (...) Jullie hebben die statuten helemaal niet goed gelezen. Je gaat over dingen en je neemt het niet. Ik was toen al perplex. Ik had zoiets: tjonge, jonge. Ik vond dat echt uitermate vervelend. Het voelt toch als een enorm verwijt. Je denkt ook bij jezelf: zou ik het huiswerk echt niet goed hebben gemaakt? Ik denk achteraf dat die ouders gelijk hadden. Dat is toch wel heel erg vervelend. Dat schaadt het belang van ouders en scholieren. Dat laat ook zien dat het echt van belang is om helder te krijgen waar men wel en niet over gaat. Weet je, op het moment dat je erover gaat, moet je je verantwoordelijkheid ook nemen. Dan moet je die rol ook nemen en moet je de besluiten nemen die erbij horen. Dat geldt voor de andere partij ook.

Ik vind ook echt dat de raad eerder in positie had moeten worden gebracht om dat te kunnen doen. Dat hebben we dus niet gedaan. Ik merk ook dat we het als raad – dat zijn mijn gevoelens – samen eens zijn. We denken nu dat we gaan over die fase van het instroompunt. Of dat klopt of niet. Op basis van de adviezen die wij hebben gehad, zijn we nu – denk ik – in meerderheid van mening dat dat zo is. Dat raadsvoorstel en de impasse waarin we zijn beland, helpen daarbij natuurlijk helemaal niet. Dat zegt vooral: – of je er wel of niet over gaat – doe maar een uitspraak. Op zichzelf is dat wel belangrijk, maar het is nog veel belangrijker om samen helderheid te krijgen. In die zin denk ik dat het voorstel van een onafhankelijke commissie een mogelijke oplossing zou kunnen zijn, om samen na te denken over hoe men eruit komt. Hoe krijgen we dat helder zodat beide partijen daarmee akkoord zouden kunnen gaan? Dan moet men samen over de contouren nadenken. Dat zou een optie kunnen zijn. Op dit moment denk ik dat deze raad in meerderheid tegen LVO zegt: wij vinden dat we erover gaan. Let wel, daarmee ligt de vraag op tafel of daar rechtsgeldige voorgenomen besluiten zijn genomen en of de uitvoering rechtsgeldig is. Dat is het punt waarop we nu staan. Ik heb wel een enorme drang om er samen uit te komen. Laten we helder krijgen waar de bevoegdheden liggen, zodat we ze ook kunnen gebruiken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan het CDA, de heer Beckers.

De heer **Beckers** (CDA): Ja, als hekkensluiter. Eigenlijk zijn alle argumenten al benoemd door de collega's. Het is natuurlijk een uitermate gevoelig dossier. Als men dit opzoekt in NotuDoc is het een zeer omvangrijk dossier. Wat opvalt als men in vogelvlucht erdoorheen gaat: het gaat natuurlijk om de onderwijs inhoudelijke plannen van LVO. Daarover gaan wij dus niet, voor alle duidelijkheid. Dit is namelijk onderwijs inhoudelijk. Daar gaat het om. Alleen wordt de ontwikkeling steeds gehinderd door elementen die successievelijk stap voor stap al dan niet aan ons worden voorgelegd en waarvan we wel iets moeten vinden of iets vinden te vinden. Dan komt men uiteindelijk aan bij vandaag met inderdaad een geschilpunt: is het nu wel of niet onze bevoegdheid? Daar moeten we uit komen. Ik sluit mij helemaal aan bij de collega's die dat geopperd hebben. Arbitrage lijkt mij zeer zinvol, want wij hebben juridische adviezen. Als je die leest dan denk je dat het klopt: wij hebben gelijk. Ik weet zeker dat men aan de andere kant van de tafel hetzelfde daarover denkt. Dus arbitrage is dan de oplossing om verder te komen in het belang van de ontwikkelingen die LVO zal moeten doormaken. Zijn wij het inhoudelijk daarmee niet eens, dan is dat jammer. Dan moet u lid worden van de MR of iets dergelijks. In ieder geval hebben wij als raad daarover niets te zeggen. Nogmaals, ik vind het wel jammer dat wij als raad niet eerder in stelling zijn gebracht, even los van het moment waarop het begon. Dus als de heer Pieters het niet had opgemerkt, dan hadden wij het allemaal waarschijnlijk inderdaad voor het eerst van de ouders gehoord: jullie weten niet hoeveel bevoegdheden jullie hebben, want jullie kennen de statuten zelfs niet. Overigens heb ik – dacht ik – ook zo'n schrikreactie bij LVO geconstateerd. Dat artikel 7 lid 6 zo verstrekkend was. Maar goed, dat is gepasseerd. Ik vind vooral jammer dat we in de afgelopen maand niet nader tot elkaar gekomen zijn – dat heb ik in de eerste termijn ook al gezegd – om de discussie zoals we die nu voeren te voorkomen. Er had hier een raadsstuk kunnen liggen waar wij ja tegen hadden kunnen zeggen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik nu graag de wethouder vragen om te reageren op de reacties op het raadsstuk. Want dat is natuurlijk uw stuk en niet van LVO. Vervolgens wil ik LVO vragen om op het aantal vragen die zijn gesteld te reageren. Wethouder Damsma, ga uw gang.

Wethouder Damsma: Dank u wel, voorzitter. Ook dank aan de raadsleden voor uw bijdrage. Dat geldt ook voor LVO. Ik vind het heel erg van belang om in de hele discussie ook in te gaan op waarover ik ga en waarvoor ik sta. Ik sta voor het belang van openbaar onderwijs. Ik merk in uw bijdrage dat u dat allemaal ook vindt. Het is zo ontzettend belangrijk om telkens uit te leggen – ook in deze discussie of in de stappen die gemaakt worden rondom de OOM-plannen – of dat het openbaar onderwijs wel of niet schaad. Het is ook uw bevoegdheid om dat te kunnen toetsen. Ik sta ook ervoor dat de raad altijd in positie wordt gebracht op het moment dat daarvoor ook een besluitvorming nodig is. Ook in die zin, als het gaat om de statuten en de verplaatsing. Ik ben mij ook ervan bewust dat wij al heel lang bezig zijn om samen te bekijken hoe het zit. U heeft mij in ieder geval de gelegenheid gegeven om van de onderwijswerkgroep de bandopname na te luisteren, omdat heel duidelijk zaken werden gesteld. Rondom die beslissingsbevoegdheid van de raad worden uitspraken gedaan tijdens het gesprek met professor Heringa. Ook de stadsadvocaat had zijn licht al daarover laten schijnen. Op dat moment was ik ook zelf in de veronderstelling en stond ik ook voor het belang van openbaar onderwijs, dat de raad in positie was om hierover een beslissing te kunnen nemen. Dat ging natuurlijk ook over de hele denominatiediscussie. Ik heb toen ook in het vragenuurtje aangegeven dat ik ook met LVO in gesprek wil om de kwestie over het instroompunt voor te leggen. Dat hebben we gedaan en daarmee is LVO teruggedaan om uiteindelijk daarop een reactie te geven en om de eigen zienswijze ook juridisch te laten toetsen. Toen begon het verschil van inzicht. Daar zit je dan ook in de positie dat je belang eraan hecht dat de raad goed in positie wordt gebracht. Maar uiteindelijk heeft men wel een verschil van mening over waar de besluitvorming en de bevoegdheid van de raad zit. Vandaar ook de raadsnota, zoals die nu aan u voorligt. Een aantal van u zegt ook: wat is dit nu? We komen inderdaad – zoals u zegt – in een impasse terecht tussen LVO en de gemeenteraad. Wie heeft nu daarin gelijk? Dan is mijn positie als portefeuillehouder en zoals de heer Hoen mij ook vraagt: hoe komt u tot deze raadsnota? Dan kom je tot deze beslispunten waarin vooral ook niet wordt gevraagd om een besluit te nemen, want er zijn twee lezingen rondom de bevoegdheden. Maar dat ook uw oordeel wordt gegeven over de plannen. Dat u dit niet rijp vindt voor besluitvorming, kan ik mij alleszins voorstellen. Uiteindelijk is de essentie van deze hele discussie – ik merk dat ook in uw verschillende bijdragen, van LVO maar ook voor mij – dat wij het hier hebben over het belang van openbaar onderwijs in deze stad. Daarover gaat het nog steeds. Ik hoor velen van u zeggen: wij willen eruit komen. We willen uit die impasse komen. We willen verdergaan, want er staat nog een hele hoop te gebeuren rondom de denominatiediscussie. Dat is natuurlijk wel heel erg belangrijk. Er moet eerst opheldering komen rondom de beslissingsbevoegdheid van de raad voordat men over de inhoud verder kan gaan.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts wil graag reageren.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ik vind dit toch wel een vreemd verhaal. We hebben dit aan professor Heringa voorgelegd en hij kwam gewoon tot de klip en klare uitspraak dat...

De voorzitter: U gaat nu niet herhalen, mevrouw Nuyts.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Nee. Ik heb een vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Ik stop de band. U kunt óf een vraag stellen zonder uw hele verhaal nog een keer te herhalen óf ik ontnem u het woord. Heeft u een vraag voor de wethouder?

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ik heb een vraag. Alsof u nooit een inleiding heeft bij een vraag. Goed, de vraag is: erkent u dat wij die bevoegdheid hebben? Want u gaat weer op het inhoudelijke pad en wij willen nu net de discussie voeren. Erkent u dat wij die bevoegdheid hebben? Wat gaat u als wethouder daaraan doen ten opzichte van LVO? Gaat u tegen LVO zeggen: de raad heeft die bevoegdheid, dus kom op met dat besluit en leg dat voor?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Damsma: Ik begrijp dat u die uitspraak van mij wilt. Ik zeg nu al: er zijn twee lezingen over de bevoegdheden. Ik vind dat ik niet in de positie ben om als scheidsrechter hierbij op te treden. Dat is niet mijn rol daarin. Maar het is wel belangrijk om opheldering daarover te vragen. Dus de uitgestoken hand van LVO...

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter? Mag ik hierop inhaken?

De voorzitter: Mevrouw Nuyts, laat op zijn minst de wethouder even de zin afmaken.

Wethouder Damsma: De uitgestoken hand van LVO om dit door een onafhankelijke commissie te laten toetsen die samen met u wordt samengesteld, om helderheid te geven over de bevoegdheid – dat kan ik ook van harte aanbevelen – is ook uiteindelijk nodig om verder te gaan met de discussie over de bevoegdheden rondom de denominatie, want daarover zal in de OOM-plannen nog het een en ander besloten moeten worden. Dus ik wil graag...

De voorzitter: Mevrouw Nuyts.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ik vraag mij af of de wethouder... U erkent dus eigenlijk niet de uitspraken van professor Heringa die hierin een specialist is. Hij zegt: dit is jullie bevoegdheid en neem jullie verantwoordelijkheid.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Damsma: Ik erken dat ook. Laat dat helder zijn, want anders had ik geen actie ondernomen op het moment dat u met de heer Heringa heeft gesproken. Daarover heb ik heel duidelijk in de raadsinformatiebrief gezegd: de bevoegdheid ligt bij de raad. Daarover ben ik met LVO in gesprek gegaan. Daarover is een ander juridisch licht geschinen en uiteindelijk komt men in een impasse terecht. Ik vind het als portefeuillehouder ook heel ingewikkeld om vanuit mijn rol te zeggen: hoe zit dat nu? Ik vind het dus heel erg belangrijk dat nu wordt gekeken: hoe zit het met de beslissingsbevoegdheid over het instroompunt van LVO? Daarover gaat het nu uiteindelijk. Het is wel heel erg belangrijk om daaruit te komen om vervolgens de vervolgstappen te kunnen zetten rondom de denominatiediscussie. Dat ligt namelijk uiteindelijk ook voor.

Kortom, ik ben mij ervan bewust dat de raad mij de opdracht kan geven om een aantal zaken te doen. Dat zal ik dan ook doen. Maar ik vind het wel heel belangrijk om nu helderheid te krijgen over hoe het zit met de beslissingsbevoegdheid. Ik ga niet zeggen dat de een of de ander daarin gelijk heeft. Die positie kan ik als portefeuillehouder ook niet innemen. Maar ik vind het wel heel belangrijk om in het belang van het openbaar onderwijs in deze stad uit deze impasse te komen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dan is nu het woord aan de heer Postema.

De heer **Postema**: Ja, voorzitter en ook raadsleden. Bedankt, – laten we zeggen – voor de reflexie op wat wij hier samen de afgelopen tijd hebben gedaan. Ik constateer dat wij bij LVO statuten hebben die destijds ook door de gemeenteraad zijn goedgekeurd. Dat is ook uw bevoegdheid vanwege het feit dat in de Wet op het voortgezet onderwijs specifieke regelingen staan opgenomen ten aanzien van het openbaar onderwijs. Als zodanig veronderstellen wij die statuten ook bij u bekend. Waar u op mag rekenen, is dat wij vanuit het college van bestuur bewaken, dat op het moment dat wij een besluit nemen dat vanuit de Wet op het voortgezet onderwijs en/of onze statuten goedkeuring van de raad vergt, dat wij ons dan bij u melden. Dat is in alle oprechtheid niet onze mening geweest en dat is die nog steeds niet. Daar hebben wij elkaar dus gemist. Ik heb in de brief die ik uw raad heb toegestuurd van 15 juni aangegeven dat het college van bestuur van LVO wel heel erg hecht aan het oordeel van de raad. Dat is geen truc. Dat is een oprechte belangstelling voor wat de volksvertegenwoordigers van deze stad vinden van de wijze waarop wij ons onderwijs inrichten. In termen van bevoegdheid gaat u daar niet over, maar in termen van meedenken – ons een kritische spiegel voorhouden – uiteraard wel. Daar duidt de passage in de brief van 15 juni op waar werd gezegd: we zullen sowieso met elkaar de denominatiediscussie voeren. Dat is al een tijd geleden op initiatief van LVO ook aan uw raad voorgehouden. Daar gaat het namelijk wel degelijk – mogelijk – om het daadwerkelijk herschikken op schoolniveau. Daar gaat het mogelijk over het opheffen van afdelingen. Dat zijn zaken die we nu nog niet doen. Daarvoor hebben we elkaar nodig. Ik heb ook al in eerdere discussies aangegeven dat daarvoor meerdere scenario's mogelijk zijn, waarvan één zou kunnen zijn om alle scholen in Maastricht openbaar te maken. Ik heb ook aangegeven dat we ook andere belangen hebben te dienen: het bijzonder onderwijs. We hebben het belang te dienen van capaciteitsrestricties voor het vrijeschool onderwijs. We hebben het United World College met de selectie. Dus ik hoop ook dat u ziet dat dit echt een puzzel is die we heel graag samen met u verder willen leggen. Voor wat betreft het specifieke punt van de bevoegdheid ten aanzien van het openbaar onderwijs zijn wij volgens mij allebei erbij geholpen als er meer duidelijkheid komt. Een sympathieke beweging vanuit het college van bestuur 'dan gaan we daar maar mee akkoord' brengt andere doelgroepen in de problemen. Ik heb al aangegeven – in alle oprechtheid – de statuten niet anders te kunnen lezen zoals we deze lezen. Ik zou dat graag gewoon door een daadwerkelijke onafhankelijke partij nogmaals getoetst willen zien. Ik leg mij uiteraard ook zeer graag bij de uitkomsten daarvan neer.

De voorzitter: Dan ligt nog de beantwoording van een aantal vragen voor.

De heer **Postema**: Voorzitter? De heer Krabbendam had nog een specifieke vraag. Dat oordeel... Ik heb geprobeerd om te duiden... Wij hebben dus gezegd: zouden we dit – als het gaat om de inhoudelijkheid van het instroompunt Oost – niet moeten meenemen in die bredere discussie? Wij zijn met onze scenario's eigenlijk al een heel eind. Dus we zijn goed in staat om dat debat met u te voeren, dat gesprek aan te gaan. Wat ons betreft, kan dat ook snel na de zomervakantie plaatsvinden. Gezien deze discussie kan ik mij ook voorstellen dat het voor u ook gewoon prettig is om in ieder geval die bevoegdheidsvraag beantwoord te hebben, want anders blijft dat mogelijk nog spelen.

De voorzitter: En dan nog de vraag of de opmerking van de heer Pieters, waarop de heer Hoen vervolgens weer reageerde: dat voor beide soorten één instroompunt niet mogelijk zou zijn. Wat is uw reactie daarop?

De heer **Postema**: Ja, voorzitter. De Wet op het voortgezet onderwijs voorziet wel expliciet daarin. Dat doen we ook al een tijd. Dat is op samenwerkingsniveau. Dat is wat ons betreft een mogelijkheid om daar waar sprake is van kleine klassen c.q. krimp, dan wel daar waar de behoefte bestaat om leerlingen vakken te laten volgen die op de kernschool niet worden aangeboden, hen toch dat brede onderwijs te kunnen geven. Dan kan het bijvoorbeeld ook gaan om het vak Spaans dat op de ene school niet wordt gegeven en op de andere school wel. Wij merken – in alle eerlijkheid – ook in de Maastrichtse context dat het voor het vak Spaans niet zo belangrijk wordt ervaren dat dit op een BRIN-nummer bijzonder of op een BRIN-nummer openbaar onderwijs wordt verstrekt.

De voorzitter: Heeft u nog een aantal vragen dan wel aanvullende reacties op uw verhaal? De heer Krabbendam en daarna de heer Hoen.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja. Ik probeer het toch nog even goed scherp te krijgen. Welk oordeel vraagt u nu van ons? Ik hoor u nu zeggen, althans die kant lijkt het op te gaan: u vraagt vooral het oordeel in de richting van de discussie die wij in het najaar over de denominaties voeren. Daarbij wilt u ons betrekken. Of is het nu zo dat u ook tegelijkertijd zegt: we voeren nu de discussie over het

instroompunt en de verplaatsing daarvan? Dat gaat voor een belangrijk deel over wat onze bevoegdheid is. Waarover we dus van opvatting verschillen. Maar dan is de vraag... Of bedoelt u: we willen graag uw oordeel, gemeenteraad? Wat vindt u van die verplaatsing in dit specifieke geval? Dat wil ik ook even scherp krijgen. Welk oordeel vraagt u nu eigenlijk van ons?

De heer **Postema**: Ja, voorzitter. Wij hebben met onze brief op dit punt echt goed naar de raad willen luisteren en een handreiking willen doen door te zeggen: u gaat hier niet over, maar we hechten erg aan uw oordeel. Het betreft dus het laatste.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hoen.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Voorzitter, als ik even daarop in mag gaan? Indien u inderdaad hecht aan ons oordeel, wat voor een belang is dan tegenstrijdig aan uw belang als LVO?

De heer **Postema**: Ja, voorzitter. Ik vraag mij in alle oprechtheid af of er tegenstijdige belangen zijn. Ik denk dat het hier echt gaat om het bevoegdheidsvraagstuk. Ik respecteer daarin ook de mening van de raadsfracties. Ik denk dat dit uitgezocht moet worden. Ik denk dat de inhoudelijkheid over de beweging die gemaakt wordt ten aanzien van het instroompunt eerlijk gezegd niet het grootste punt is.

De voorzitter: De heer Hoen.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): U ziet dus geen nadeel voor LVO als eruit komt dat de gemeenteraad wel bevoegd zou zijn?

De heer **Postema**: Nee, voorzitter. Daarna volgt sowieso nog – op het moment dat de raad wel bevoegd zou zijn en goedkeuring heeft verleend aan dit type verplaatsing – een oordeel van uw raad. Wat u daarvan vindt. En daarna zal nog mogelijk een toetsing moeten komen of het openbaar onderwijs daardoor werkelijk onevenredig wordt geschaad. Er komt dus nog van alles aan wat de inhoudelijkheid betreft. Wij hebben overigens nooit willen ontkennen dat het hier geen verplaatsing of plaatsing zou zijn, alleen niet in de zin van de Wet op het voortgezet onderwijs, want dat is verbonden aan de term school. Mooier kan ik het ook niet maken. Of het gaat om opheffing. Dan gaat het om de term afdeling. Daar is hier in beide gevallen geen sprake van.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts heeft nog een vraag aan de heer Postema.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Dank u wel, voorzitter. U zegt: wij mogen meedenken. Dus u erkent onze bevoegdheid niet. U zegt: we leggen het voor aan een arbitragecommissie. Wat doet u ondertussen? Gaat u dan toch gewoon door met uw stappen te zetten? Of zegt u: oké, we wachten het oordeel van de arbitragecommissie af? We maken een pas op de plaats en we doen geen enkele handeling meer zonder dat die besluitvorming in orde is.

De heer **Postema**: Ja voorzitter, als ik mag? In het belang van het onderwijs lijkt het mij ook evident dat datgene wat wij al langer doen in de stad – datgene wat vanaf januari ook aan ouders en leerlingen is gecommuniceerd uitgaande van één klas waarvan de inschrijving dit jaar is bewaarheid – dat wij wel handhaven wat wij tot dusver ook hebben willen doen. Mocht het nu zo zijn – om dat toch even met elkaar door te nemen – dat LVO haar eigen statuten verkeerd interpreteert en mocht het vervolgens zo zijn dat u zegt: dat vergt dus goedkeuring en wij verlenen daaraan geen goedkeuring, dan treedt een situatie op waarbij we wellicht de hele groep van het Sint-Maartenscollege naar de Oude Molenweg gaan brengen. Er zijn ongetwijfeld ook nog andere administratieve varianten. Dat is ook een beetje onze eigen weerstand tegen deze hele discussie. Wij zouden gewoon graag een echt grotere beweging willen maken om het voortgezet onderwijs in de stad te borgen. Deze administratieve 'perikelen' zouden wij heel graag zo snel mogelijk achter ons willen laten.

De voorzitter: Mevrouw Van Haasen was als eerste aan het woord. Nee, mevrouw Van Haasen heeft gevraagd om het woord te nemen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Voorzitter, ik wilde graag voorkomen dat we steeds in discussie gaan met de heer Postema. Natuurlijk kunnen we vragen stellen. Ik wil nog graag een paar dingen zeggen als zijnde de tweede termijn.

De voorzitter: Voor de tweede termijn geef ik u zo meteen alle ruimte.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Oh, die krijgen we ook?

De voorzitter: Zeer zeker.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Ik dacht...

De voorzitter: Dit is uitsluitend om een vraag te stellen. U heeft nog een... Zo meteen krijgt u van mij ruimte voor een tweede termijn.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Oké, sorry. Ik heb het verkeerd begrepen.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts, u had een aanvullende vraag?

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja, want op een gegeven moment zegt u: de discussie met de raad over de verplaatsing aangaan, misschien ziet u dat niet zitten. Heeft dat gewicht in de schaal gelegd om die bevoegdheid zo te interpreteren? Want ik heb het gevoel dat u misschien dacht: zij hebben die bevoegdheid wel, maar we gaan dat toch maar zo doen, want het zou wel eens een pittige discussie kunnen zijn en dan zouden wij ons besluit niet kunnen doorvoeren?

De voorzitter: De heer Postema.

De heer **Postema:** Ja voorzitter, over lelijke gedachten ga ik niet.

Tweede termijn

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het nu tijd voor een tweede termijn en ik start weer bij D66.

De heer **Schoffeleers** (D66): Ik denk dat mijn collega, de heer Krabbendam in de eerste termijn een heel mooi betoog heeft gehouden. Daaraan heb ik eigenlijk niets meer toe te voegen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Nuyts, uw tweede termijn.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Lelijke gedachten (*jacht*). Ik vond het een heel lelijke gedachte dat je een bevoegdheid hebt en dat LVO een besluit moet voorleggen. En als je dan naar het besluit vraagt, dan bestaat dat besluit niet, want er staat alleen: voorlopig besluit. Dat is natuurlijk ook een manier van handelen, hè? Je neemt geen besluit, maar je voert wel dingen uit. Dus ja, wat wordt nu gevraagd? We hebben een motie in voorbereiding. Er wordt een arbitragevoorstel gedaan. Ik denk dat wij als onderwijswerkgroep dit even samen moeten kortsluiten, want we zijn ook samen in dit proces opgetrokken. Ik denk niet dat ik nu een uitspraak kan doen van: arbitrage, laat maar komen. Ik denk dat we misschien even moeten schorsen om te bekijken wat we willen. Of dat we op een nader tijdstip... Dat kan niet meer, want we hebben nu de raadsronde. Dit moet worden afgerond. Ja... Ik weet het niet. Misschien vinden de collega's het goed als we even schorsen en even onze gedachten hierover laten gaan? Dus ik...

De voorzitter: Dat zal ik zo meteen even inventariseren, na de tweede termijn.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Dank u wel, voorzitter. Ik ga proberen om het een beetje... Ik weet niet of ik het goed gestructureerd krijg. Ik wil nog ingaan op een aantal opmerkingen die zijn gemaakt en hoe ik daarover denk. De heer Hoen zei onder andere dat we dat goed moeten laten uitzoeken. Ja, het punt is een beetje: voor mijn gevoel is het dus al goed uitgezocht. Dat is in ieder geval wat ik heb willen doen. (...) in ieder geval, die onzekerheid daarover was er. We hebben dat laten uitzoeken, volgens mij ook door mensen die wel onafhankelijk zijn. Ik hoorde de heer Postema zeggen: het moet onafhankelijk worden uitgezocht. Dan is mijn vraag: zijn die mensen dan niet onafhankelijk? Volgens mij wel. Ik vind het eigenlijk ook raar... Wat ik eigenlijk had gehoopt en verwacht... U zegt: er zijn twee verschillende lezingen. Ik ken die lezing waar LVO het over heeft helemaal niet. Ik zou willen dat er een iets actievere

houding was geweest op het moment dat men doorhad dat eventueel dit soort twijfel bij ons zou kunnen ontstaan of aan het ontstaan was, of dat mensen zich daarmee bezighouden. Als u denkt: nee, het is juridisch heel helder, had daarop ook actie kunnen komen. Dit is onze lezing daarvan en raad: ga niet helemaal... Maak je niet helemaal gek, want zo-en-zo zit het. Maar dat soort informatie of dat soort actieve informatievoorziening is er ook niet. In die zin, ik vind niet dat echt heel actief is gecommuniceerd, ondanks dat we wel hadden afgesproken dat we dat wel meer zouden doen. Die opmerking is ook al gemaakt, dus mijn vraag is ook: waarom is dat niet eerder aan de raad voorgelegd? Het belang van de geest van de statuten – dat had ik opgeschreven omdat... Wij zouden inderdaad de statuten moeten kennen. LVO zegt dat eventueel... Mocht het zo zijn dat we de statuten verkeerd begrijpen. Het moet inderdaad allemaal niet kunnen. De geest van de statuten is belangrijk. Dat is juist om ons grip op het onderwijs te laten houden. Daarom begrijp ik niet zo goed waarom dat zo op die manier geformuleerd zou zijn en het wel alleen over een school als zijnde een totaal BRIN-nummer zou moeten gaan.

De heer Krabbendam heeft gezegd dat we aan belangen moeten denken. Er wordt ook veel verwezen naar het belang van de inhoud van het onderwijs. Dat we daarnaar moeten kijken. Volgens mij moeten wij daarnaar helemaal niet kijken. We moeten helemaal niet naar de inhoud van het onderwijs kijken. Dat heb ik al heel vaak gehoord en ik dacht dat iedereen daarvan zei: je moet juist helemaal niet naar die inhoud kijken. Nu zegt iedereen tegen mij: je moet naar die inhoud kijken. Dat vind ik een beetje raar (*lacht*). Ook het belang van scholieren, het belang van ouders, het belang van leerlingen. Ja, dat heeft de heer Bastiaens ook al aangehaald. We hebben een OOM-discussie gehad waarbij veel scholieren, ouders en leraren ons hebben benaderd. Daar was veel onrust. Zij hebben gezegd: kom voor ons op en neem die verantwoordelijkheid. Dat doen we vervolgens niet. Nu doen we dat wel, proberen we dat te doen. En dan wordt gezegd: denk aan de belangen van de scholieren, de ouders en de leraren. En dat wij onrust gaan veroorzaken op het moment dat wij onze tanden laten zien. Maar ik denk dat het juist ons gevoel is dat wij onze verantwoordelijkheid nemen op een belangrijk punt. Ja... Ik kan niet zo veel met die argumentatie, ook omdat ik denk: natuurlijk is het heel vervelend als zou blijken dat het niet juist zou zijn. De heer Postema heeft ook al gezegd: dan zou men dat moeten terugdraaien of zoiets. Dat is natuurlijk bijna onwerkbaar. Maar ja. Daarom had ik het ook graag eerder gehad. Daarom zou het fijn zijn geweest als we in de OOM-discussie al helderheid hadden gehad. Daarom is het ook zo vervelend en ernstig dat het zo is gebeurd, want nu zitten we in deze situatie. Wij kunnen als raad moeilijk zeggen: ja, laat maar zitten, of zo. Dat is ook niet eerlijk tegenover de ouders, de leraren en de leerlingen, om dat op die manier te doen.

Het gaat om de toekomst van de kinderen, de toekomst van de inhoud van het onderwijs. Dat heb ik al gezegd. Er is een aantal keren iets over de onafhankelijke commissie of zoiets als arbitrage gezegd. Ik vind dat dus heel lastig, omdat ik denk dat we goede adviezen hebben gehad. Kennelijk is het ook mogelijk om ook aan de andere kant goede adviezen te krijgen. Dat zegt mij eigenlijk helemaal niets. Het hangt dus ervan af welke jurist men in de commissie zet en wat die gaat zeggen. Dan begrijp ik niet goed wat ik daarmee moet. Als het echt gaat om het bepalen van wat hier wordt gezegd, begrijp ik niet hoe dat in een onafhankelijke commissie beter naar voren zou moeten komen dan op dit moment. Er zijn nu ook twee verschillende lezingen. Soms denk ik: misschien moet de rechter zich maar over de lezing uitspreken. We kunnen zo wel bezig blijven. Inderdaad, wat LVO zegt klopt ook. Op het moment dat wordt gezegd: u heeft gelijk, gemeente. Dan moeten zij dat gaan voorleggen. Dan zijn we ondertussen weer tien stappen verder, want zo'n arbitragecommissie kost ook weer tijd. Weer een vertraging. Ik zie niet hoe dat in het belang is van leerlingen en ouders. Dat is dus een probleem. Het andere punt is: wie is daadwerkelijk onafhankelijk? Hoe stel je dit samen? Dan wil ik de regie ook echt bij de gemeente houden. Dan ga ik niet zeggen: bepaal maar welke juristen daarin komen, of iets dergelijks. Dat kan absoluut niet het geval zijn, want het moet onafhankelijk zijn. Het lijkt mij best een klus om dat samen te regelen. Maar goed.

Verder is over de denominatiediscussie gesproken en over het mogelijk opheffen van het openbaar onderwijs. Die discussie moeten we voeren. Maar juist daarom is deze duidelijkheid op dit moment nodig en kunnen we niet in de impasse blijven. Over de denominatie werd gezegd: we zijn al een heel eind. Ik denk dat dit het probleem is. Wij willen niet pas betrokken worden als men al een heel eind is. We willen eerder in die discussie, in dat proces betrokken worden, want als wij pas op het laatste moment worden betrokken, komen we in dit soort situaties terecht. We zijn al een heel eind. Dat klopt. LVO sorteert als het ware op die besluiten voor, ook met de leerlingenstromen. Dat is volgens mij niet de bedoeling. Volgens mij moeten wij ons eerder daarover kunnen uitspreken, zeker over de opheffing. Dat zie ik ook al heel lang aankomen, zeker ook in de gehele OOM-discussie. Dan vraag ik mij af: moet je daar al met ons op voorsorteren om te voorkomen – ook voor LVO – dat we in dit soort situaties terechtkomen? Mevrouw Nuyts zegt dat het een voorlopig besluit is. Ik weet niet zeker of er wel een besluit is. Volgens mij is dat er wel. Dat is bij de MR. Ik weet niet waarom we dat niet hebben gekregen.

Ik dacht in ieder geval dat het ging over de besluiten over Porta Mosana College, over de havo. Wat we hebben gekregen, is een voorlopig besluit over vwo's, geloof ik. Ik dacht inderdaad ook niet dat dit het juiste besluit was. Maar volgens mij zijn die er wel, want die zijn ook aan de MR voorgelegd. Over die besluiten hebben we het dus.

Even kijken. Ja... Wat als u de goedkeuring niet geeft? Dan hebben we een groot probleem. Dat klopt wel, maar dat is geen reden om het niet voor te leggen. Ik denk dat wij niet in deze impasse hoeven te blijven. Daarom hadden we ook een motie voorbereid – dacht ik – om tegen LVO te zeggen: leg ons de goede besluiten voor, want met dit raadsstuk kunnen wij niet veel. Wij willen natuurlijk ook door en wij willen ook niet allerlei vertragingen oplopen. Zorg dus gewoon dat de goede besluiten bij ons komen. Ik moet even kijken waar de motie is. Ik weet even niet... Ik hoor een aantal dingen over die arbitrage. Dan moeten we inderdaad maar even schorsen of opnieuw bij elkaar komen. Dat weet ik niet. Ik dacht in ieder geval dat we als raad een motie hadden gemaakt met een dictum – waarover we het eens waren – om op te dragen om de juiste besluiten op het punt van de statuten – het juiste artikel – aan ons voor te leggen, om ons op die manier in stelling te brengen, zodat we uit de impasse kunnen komen. Dat wilden wij aan de wethouder opdragen om dat zo op korte termijn richting LVO te communiceren (...). Ik weet niet zo goed wat mijn collega's nog met die motie willen. Ik vind het wel lastig, want we hebben allemaal veel tijd daarin gestoken, ook in de discussie. Wat vinden we nu eigenlijk? Nu verandert dat toch een beetje. Ik weet het niet. Ja, voorzitter. Ik weet dus even niet of ik die motie nu moet inbrengen of niet, of hoe ik dat zou moeten doen.

De heer **Bastiaens** (PvdA): Misschien mag ik daar...? Ik denk dat... Kijk, de motie hoeft nu niet feitelijk te worden ingebracht. Als we dat doen, moeten we dat toch in de raadsvergadering doen. Hier kunnen we geen besluit nemen. Dat kan helemaal niet in een raadsronde. Het heeft dus ook geen zin om vandaag te schorsen, want als wij uit elkaar gaan en we gaan naar de raadsvergadering... Dan hebben we alle tijd om samen te overleggen. We kunnen ook geen besluit nemen of we wel of niet arbitrage... Ik wil dat op zijn minst bij mijn fractie terugleggen. Het hoeft dus niet nu. Dat heeft geen zin. Als we dit soort dingen doen, moeten we dat in de raadsvergadering doen.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Voorzitter? Ik vraag mij af: is het nog mogelijk om een tweede raadsronde hierover te houden omdat nu allerlei dingen voorliggen? Of...

De voorzitter: Ik ga zo meteen met u alle opties die ik ondertussen verzonnen of opgeschreven heb na. U bent bezig met uw tweede termijn. Ik wil dat alle fracties dat even doen. Mevrouw Van Haasen, was u klaar met uw tweede termijn?

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Ja, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dan de VVD, mevrouw Van de Wouw.

Mevrouw **Van de Wouw** (VVD): Voorzitter, mijn bijdrage (...).

De voorzitter: Dank u wel. Partij Veilig Maastricht.

De heer **Schulpen** (Partij Veilig Maastricht): Dank u wel, voorzitter. Volgens mij heeft de SP alles gezegd wat ik ook wilde zeggen. (...).

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hoen, de Maastrichtse Volkspartij.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Ja, voorzitter. Laat ik het er ook bij laten.

De voorzitter: De Seniorenpartij, de heer Pieters.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja, dank u voorzitter. Ik had toch – ik weet niet of het nog mag – nog een vraag willen stellen aan de heer Postema. Ik had impliciet de vraag gesteld – dat wel – of als verplaatsing volgens LVO niet van toepassing is, splitsing misschien wel van toepassing is. Ik wil dus graag weten hoe de heer Postema daartegenover staat. Dat antwoord...

De heer **Bastiaens** (PvdA): *(Spreekt onverstaanbaar buiten de microfoon om)*.

De voorzitter: Ik heb ook – dacht ik – een antwoord gehoord. Wellicht wilt u dat nog een keer herhalen? Dan heeft u het over nu, over het instroompunt voor dit jaar?

De heer **Postema**: Ja, voorzitter. Omdat dit in de statuten betrekking heeft op een school, is ook splitsing verbonden aan de notie van een school. Waar we dus in Nederland scholen splitsen, worden de BRIN-nummers gesplitst.

De voorzitter: De heer Pieters.

De heer **Pieters** (Seniorenpartij Maastricht): Ja. Dank u wel, voorzitter. Dan nog ben ik van mening dat het uitfaseren van de havo-afdeling, wat nu gaande is en in 2020 zijn beslag krijgt, de facto een opheffing is die ook goedkeuring van de raad vereist. En niet pas in 2020, maar nu al.

Dan heb ik nog even gesproken over het samen plaatsen van openbare en bijzondere leerlingen, waarvan de heer Postema zegt dat dit al gebeurt. Ik heb dat uit VOS/ABB, de vereniging voor openbare scholen. Daar staat dat zo in. Ik heb dat dus niet uit mijn hoge hoed, maar van de instantie van de vereniging voor openbare scholen. Daar staat dat in. Er staat ook dat er inderdaad uitzonderingen zijn, maar de regel is anders dan de uitzondering.

Verder ben ik het ook grotendeels eens met hetgeen mevrouw Van Haasen heeft gezegd. Dat ga ik niet herhalen. Ik ben het ook eens met de heer Bastiaens: dat we niet hoeven te schorsen. We kunnen dit hierna samen bespreken. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. GroenLinks, de heer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, dank u wel voorzitter. Ik denk dat als door twee partijen wordt gezegd: laten we het voorleggen aan een rechter... Het voorleggen aan een rechter is een essentieel verschil met arbitrage. In die zin...

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Voorzitter? Ik zeg niet: laten we het maar meteen voorleggen aan een rechter. Ik zeg waarom ik moeite heb met een arbitragecommissie en wat dan het verschil moet zijn tussen dat en wat we nu hebben.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja. Precies.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): En daarom zeg ik dat je ook kunt zeggen: laten we maar naar de rechter gaan. Ik poneer niet dat we dat allemaal maar moeten zeggen, maar...

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Helder. Maar ik vind het ook belangrijk om te benadrukken wat voor mij het essentiële verschil tussen beide is, want als men het aan een rechter voorlegt, betekent dit dat men een juridische procedure tegen LVO opstart en dat we eigenlijk tegenover elkaar komen te staan. Dat zet de relatie met elkaar onder druk. Juist omdat we – als GroenLinks – nog in het najaar graag een gesprek met LVO willen, is dat niet in ons belang. Arbitrage is iets waar men inderdaad samen bepaalt wie een uitspraak gaat doen. Dat wil niet zeggen dat de gemeenteraad dan alleen de regie heeft over wie in die arbitrage precies komt te zitten, maar dat zowel LVO iemand kan aandragen als de gemeenteraad iemand kan aandragen en die er samen moeten uitkomen. En inderdaad, het is zo: zo veel juristen, zo veel visies. Dat is ook de reden waarom LVO uiteindelijk een juridisch advies heeft dat afwijkt van het onze. En LVO vindt dat LVO gelijk heeft. Wij vinden...

De voorzitter: Mevrouw Van Haasen.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Wij vinden dat wij gelijk hebben.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Ik wilde nog iets zeggen over het juridisch advies dat LVO heeft. Ik snap niet dat dit niet eerder is gecommuniceerd. Ik wilde ook vragen of wij dat kunnen krijgen. Dan kunnen wij ook daarvan kennisnemen.

De voorzitter: Dit was een interruptie op de heer Krabbendam. Gaat u verder, mijnheer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Nou ja, goed. Ik wil de vraag wel doorgeven naar LVO. Het is een interessante vraag. Ja. Kunnen we dat krijgen? Kunnen we daarvan kennisnemen? Kunnen we inderdaad dan ook... Zeker als wij in de richting van een arbitrage gaan, want dat is niet alleen maar om eruit te komen, maar dat is ook een vorm van samen, hè? Ik vind arbitrage een vorm van geschillenbeslechting waarin je eigenlijk als partners die van mening verschillen wel samen probeert om

eruit te komen in plaats van voor de rechter: ik daag jou en jij bent mijn tegenstander. Dat is het essentiële verschil. Daarom is ook – dat vind ik – in mijn ogen het voorstel van GroenLinks om die arbitrage aan te gaan. In dat kader is het inderdaad belangrijk om die informatie die er is, ook zo veel mogelijk te delen. Onze informatie is openbaar. Ik zou het erg op prijs stellen als de informatie van LVO ook op tafel kan komen liggen. Er wordt bijvoorbeeld ook gesproken: er moet een collegebesluit zijn genomen, anders worden geen dingen in gang gezet en aan de MR voorgelegd. Zijn de besluiten openbaar? Kunnen wij daarvan kennisnemen? Want als de heer Postema zegt: we zijn wel benieuwd naar uw oordeel. Dan wil ik ook wel de context weten over waar wij onze mening... Dat u vindt dat wij bevoegd zijn, in die trant.

De voorzitter: Mevrouw Nuyts heeft nog een vraag voor u.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ik vraag mij eigenlijk af of we dan echt een uitspraak krijgen of het onze bevoegdheid is. LVO wijst dan iemand aan. Dat is dus ook niet geheel onafhankelijk. Wij zouden iemand moeten aanwijzen. Ik vraag mij trouwens af waarom de uitleg van een professor in twijfel wordt getrokken. Als je het oordeel van de LVO-jurist hebt, dan is dat natuurlijk ook partijdig. Dat moet zo worden geschreven, anders gaat het de deur niet uit. Ik vraag mij dus af: wat komt dan uit die arbitrage? Daar komt niet uit, als wij de bevoegdheid zouden hebben: de raad heeft de bevoegdheid en dat besluit is dus niet rechtsgeldig. Dat komt daar nooit uit, omdat een arbitragecommissie een naar de toekomst gerichte uitspraak wil doen: hoe nu verder. Ik vraag mij dus af wat daarvan het nut is.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Ja, voorzitter. Daarover maak je van tevoren afspraken. Als je samen afspreekt dat wat de arbitragecommissie gaat zeggen, uiteindelijk datgene is waaraan wij ons conformeren – LVO en de gemeente – dan heb je inderdaad iets waarmee je verder kunt. Dat is een onzekerheid die ingaat. Indien men een juridische procedure opstart, heeft men echter net zo goed onzekerheid over de uitkomst. Uiteindelijk gaat het erom dat we samen eruit komen. Ik vraag ook aan LVO – als we dat doen – leg ook alle informatie op tafel, zodat we daarvan kennis kunnen nemen. Misschien hebben we wel dingen niet gezien die LVO wel heeft gezien, omdat we tot nu toe nog geen kennis daarvan hebben genomen? Laten we alstublieft proberen om op die manier eruit te komen. Ik ben erg benieuwd naar het voorstel van de voorzitter qua orde: hoe het nu verder gaat. Ik zie wel dat we volgende week dinsdag een gemeenteraadsvergadering hebben over de Kaderbrief en de Jaarrekening, waar de regel is dat we niet apart nog dingen gaan doen. Tegelijkertijd is ook woensdag 13 juli officieel gereserveerd voor het doorgaan met de raadsvergadering. Tegelijkertijd moeten we ook constateren dat we allemaal vinden dat het raadsvoorstel zoals het er nu ligt, niet rijp is voor besluitvorming. Dus is er op dit moment ook geen formeel agendapunt waar we dit eventueel aan kunnen hangen. Het is wel zo dat als wij willen besluiten om een arbitrage aan te gaan, dan moeten we daarover wel een besluit nemen. We kunnen niet hier nu even in de lucht: een aantal partijen vindt dat prima en ga je gang. Zo werkt dat niet. Dus de vraag is even: hoe moet dat nu verder? Want dat betekent ook – als men daarmee niet te lang wil wachten – dat eigenlijk wel enigszins de turbo daarop moet. Zoals ik net al zei.

Om nog even terug te komen op wat mevrouw Van Haasen zegt over: ja maar, het is toch niet onze fout dat het nu hierop neerkomt. Nee, daarin heeft u volkomen gelijk. Men is natuurlijk ook al een hele tijd in gesprek. Ik weet ook niet of het de schuld van LVO is. Wij zijn gewoon al die tijd samen in gesprek geweest en we komen nu op dit punt dat we eigenlijk samen in de richting van een climax gaan over waarmee we altijd bezig zijn geweest. Ik zou niet willen zeggen dat wie dan ook de schuld is. Maar we zitten nu wel in deze situatie. We zitten nu wel met het feit dat men vlak voor de zomervakantie zit en dat het – waar we het over hebben – na de zomervakantie eigenlijk al in gang wordt gezet. Daarvan kennisnemende, zou men als gemeenteraad ook die verantwoordelijkheid moeten nemen. Voorzitter, u wilt heel graag dat ik afrond. Dan doe ik dat bij dezen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Krabbendam. De heer Bastiaens.

De heer **Bastiaens** (PvdA): Ja, voorzitter. Misschien kan ik het gewoon concreet maken? Ik denk dat het van belang is dat de raad haar positie kenbaar maakt. Men kan wel om de hete brei heen draaien, maar als we iets vinden, dan vinden we dat. We moeten dat gewoon middels een motie doen. We moeten gewoon samen besluiten of we inderdaad het verzoek willen indienen om dit op 13 juli op de agenda te hebben. Dan komt er een motie vreemd aan de orde van de dag en dan kan de raad gewoon stelling nemen in wat zij vindt. Dat is één. Het tweede wat dan kan gebeuren is dat ook een tweede motie wordt ingediend, met bijvoorbeeld het voorstel om al dan niet over te gaan tot arbitrage of tot het inzetten van de bestuursrechter. Het is natuurlijk handig als we samen daarover vooraf nadenken: wat

we wenselijk en wijs achten. Het zou goed zijn als de griffie in de tussentijd ons een voorstel zou kunnen doen over hoe zo'n arbitrage eruit zou kunnen zien: hoe dat tot stand zou kunnen komen en hoe men tot de onafhankelijkheid komt, zodat we ook weten waarover het gaat. Dat is over een dikke week. Dat gaat lekker snel, zou ik zeggen. Klaar.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Beckers.

De heer **Beckers** (CDA): Ja, voorzitter. Ik kan mij aansluiten bij de laatste twee sprekers. Ik vind dat de heer Krabbendam uitstekend heeft verwoord hoe het proces is verlopen en hoe we erin staan. Schuldvragen zijn niet relevant. Er moet een oplossing worden gevonden om zo snel mogelijk te bekrachtigen dat wij vinden dat dit raadsvoorstel niet rijp is voor besluitvorming, zoals het er nu ligt. Dus inderdaad, een motie indienen. En dan hebben wij inderdaad ook nog een week de tijd om mogelijk een tweede motie voor te bereiden over hoe wij invulling willen geven aan het gezamenlijke overleg om uit deze impasse te komen. Ik noem dit inderdaad: een gezamenlijk overleg. Ik heb ook als eerste bewust het woord arbitrage gebruikt, juist vanwege de argumenten die de heer Krabbendam zojuist heeft genoemd. Het heeft – denk ik – geen zin om op dit moment tegenover elkaar komen te staan. We moeten er samen uitkomen. Uiteindelijk moet er een gezamenlijke interpretatie komen van datgene wat de geest is van hetgeen in de statuten staat. Er moet een gezamenlijke interpretatie zijn waar we ook gezamenlijk mee verder komen. Anders blijft het de agenda beheersen en er staan nog heel veel belangrijke te nemen besluiten op de agenda ten aanzien van het onderwijs in deze stad en dit houdt alleen maar op.

De voorzitter: Dank u wel. Ook de twee sprekers aan mijn linkerkant hebben recht op een tweede termijn. Die gaan zij dus ook van mij krijgen. Voor zover ik heb kunnen inventariseren, zijn ook nog twee concrete vragen aan LVO gesteld. De ene vraag was of we het hebben over een besluit of een voorgenomen besluit. De andere vraag was: zijn deze besluiten publiekelijk gepubliceerd zodat wij ze ook kunnen nalezen. Ik geef eerst het woord aan de wethouder voor een reactie in de tweede termijn.

Wethouder Damsma: Ja, voorzitter. Ik denk dat de tweede termijn ook weer helderheid geeft in de discussie over waar we uiteindelijk op uit gaan komen. Dat helderheid wordt verschaft over de positie van de raad bij dit instroompunt, maar ook verder rondom de positie en de besluitvorming rondom de plannen van LVO, als het om het openbaar onderwijs gaat. Ik kan alleen maar onderstrepen dat ik het ook van groot belang vind om er gezamenlijk uit te komen. Er wordt inderdaad door een aantal raadsleden ook gezegd: ook in het belang van de relatie om samen verder te gaan, want we hebben inhoudelijk samen nog heel veel te bespreken. Ik hecht daaraan ook zeker waarde. Ik vind het ook goed dat u in grote meerderheid aangeeft daar ook gezamenlijk uit te willen komen. Voor mij rest niets anders dan mochten er moties komen, ik die natuurlijk van harte wil uitvoeren, want dat is de opdracht van de raad. Maar ik hoop dat u in de komende week tot aan de raadsvergadering ook samen bespreekt hoe hier uit te komen. Maar ik wil de gezamenlijkheid om samen met LVO een onafhankelijke arbitrage voor elkaar te krijgen, van harte ondersteunen. Tot zover mijn bijdrage, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Postema.

De heer **Postema:** Voorzitter. Er resteren volgens mij inderdaad nog twee vragen rondom de besluitvorming zelf. Het is zo dat wij u dat hebben toegestuurd. Dat zijn ook de documenten waar het wat ons betreft om gaat. Een voorgenomen besluit, wat vervolgens wel aanhangig wordt gemaakt in de medezeggenschap en dat proces heeft doorlopen en daarmee voor het college van bestuur – omdat geen belemmeringen werden geopperd – tot een besluit is gebracht. Ten aanzien van het publiekelijk bekendmaken van dit soort zaken: dat is als regel niet het geval. Wij hebben niets te verbergen. Dus als ons iets wordt gevraagd, leveren we dat. Maar het is niet zo dat onderwijsinstellingen hun besluiten op enigerlei wijze verplicht publiceren. Dus...

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Voorzitter?

De voorzitter: De heer Krabbendam.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Dat was ook niet helemaal mijn vraag. Mijn vraag is wel: wilt u die ter zake doende besluiten met ons delen en ook het juridisch advies dat u heeft? Wilt u de inhoud daarvan met ons delen? Dan kunnen we dat gewoon meenemen in die gezamenlijke route in de richting van de arbitrage.

De heer **Postema**: Voorzitter, als ik een antwoord mag geven? De besluitvorming is gedeeld. De afgelopen weken hebben wij een aantal vragen ontvangen en die hebben wij naar eer en geweten proberen te beantwoorden. Ten aanzien van de discussie die uw raad of een deel van uw raad heeft gehad met professor Heringa: daarover zijn wij geïnformeerd. Maar bij ons is daarover geen stuk bekend. Misschien dat u dat ook ter beschikking kunt stellen om dat mogelijk – als u daarvoor kiest – in een arbitrage mee te nemen?

Ik denk eerlijk gezegd zelf dat het verstandig is – dat zou ik in ieder geval doen als ik ergens over moet arbitreren met een onafhankelijke partij of een commissie – om mijn oor goed te luisteren te leggen, zowel bij diegene die dit voor de gemeenteraad heeft gedaan, alsook bij diegene die dit voor LVO heeft gedaan. Daarin hebben wij inderdaad niets te verbergen. Wij zullen de onderbouwing van onze interpretatie van de statuten ook graag aanleveren.

De voorzitter: Ik zag nog een vraag van mevrouw Nuyts en vervolgens van mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Nuyts** (Liberale Partij Maastricht): Ja, de vraag is of het gebruikelijk is bij LVO dat een voorgenomen besluit niet wordt omgezet in een definitief besluit alvorens die te gaan uitvoeren.

De voorzitter: De heer Postema.

De heer **Postema**: Nee, het is niet zo dat het geen definitief besluit is. Het voorgenomen besluit wordt indien bij de sondering in de medezeggenschap of in de andere organen die daarin een rol spelen, bijvoorbeeld het directieberaad... Wanneer daar geen andere inzichten komen gaan, gaan wij over tot de implementatie van het voorgenomen besluit. Zo werkt dat.

De voorzitter: Mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Dank u, voorzitter. Ik heb nog één vraag over het voorgenomen besluit. Dat is namelijk mijn verwarring. Misschien kan de heer Postema dat wegnemen? Er staat: het voorgenomen besluit betreffende de verdere onderwijskundige, organisatorische en gebouwelijke ontwikkeling van een excellent en duurzaam vwo-onderwijs in Maastricht. Onze discussie gaat vooral over de havo. Ik wil even zeker weten dat er niet een dergelijk besluit is over de havo. Want dat lijkt mij... Maar ja, er wordt net gezegd: wat is opgestuurd, is wat er is. Dit is wat is opgestuurd. Dus ik vraag nu of dat andere er ook is. En als er meer is, of wij dat kunnen ontvangen?

De voorzitter: De heer Postema.

De heer **Postema**: Voorzitter, dit is wat er is. Dit is een document dat zowel het vwo-onderwijs betreft, ook op de langere termijn en waarbij we zelf ook constateren dat dit een denominatievraagstuk opwerpt. In datzelfde document wordt ook een passage gewijd aan het terugbrengen van het aantal instroompunten in Oost van twee naar één.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wil ik graag samen met u samenvatten wat ik heb gehoord en ook wat de mogelijke voorstellen zijn. Ik heb gehoord dat u verschilt van mening over de juridische interpretatie van de statuten. Daar komen we ook niet uit. Hier niet en ook niet volgende week. Het voorstel daarvoor is om dit onafhankelijk te laten toetsen. Ik heb ook gehoord dat u over en weer de stukken en de notulen...

De heer **Beckers** (CDA): Voorzitter? Bij interruptie. Niet onafhankelijk te laten toetsen. Arbitrage laten toepassen is iets wezenlijk anders.

De voorzitter: Daarover gaat u zelf: hoe u dat laat toetsen. Daarvoor krijgt u ook de gelegenheid. Ik heb alleen geconstateerd dat u het wilt laten toetsen. Ik heb niet iedereen alle termen hetzelfde horen gebruiken. Verder heb ik gehoord dat u de stukken, de notulen en de geluidsbanden wilt uitwisselen, zodat iedereen van elkaar op de hoogte is van welke adviezen er zijn geweest, zodat men dat ook kan meenemen bij de vervolgstukken. Ik heb ook gehoord dat u in het najaar graag over de denominatie aan tafel wilt, want dat is dan weer aan de orde. En ik heb gehoord dat u allemaal bezorgd bent over wat nu op korte termijn gaat gebeuren en dat voor het onderwijs verder geen stagnatie zal plaatsvinden. Ik zal ook beslist niet compleet zijn in wat ik hier nu samenvat en constateer, maar ik wil graag samen met u naar de voorstellen voor een vervolgtraject(en) kijken. U heeft aangegeven dat u wellicht met een motie komt. U weet – net zo goed als ik – dat dit dan in een raadsvergadering zal zijn. Dat is inderdaad

op 13 juli. Niet op 12 juli. Dat komt dan niet op de agenda. Dat is de afspraak en dat is vanmiddag ook nog door het presidium bekrachtigd. Het wordt dus per definitie woensdag 13 juli, als u daarvoor zou kiezen.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Voorzitter? Dat zou dan zijn in de vorm van een motie vreemd aan de orde van de dag.

De voorzitter: Inderdaad. En u heeft ook gevraagd om dit in ieder geval op korte termijn te doen vanwege het instroompunt dat nu per direct – volgens u – aan de orde is. Vandaar dat u de mogelijkheid krijgt om dat inderdaad de volgende week te doen. Ik heb ook horen vragen om in dit licht nu nog te bespreken of onderling te bespreken: wordt het inderdaad een motie en welke motie wordt het dan? En om eventueel daarvoor te schorsen met de werkgroep. Maar voor zover mij bekend, bent u de werkgroep. U kunt dus – wat mij betreft – nu tijd nemen om het daarover nog te hebben, tenzij u dat achter gesloten deuren wilt doen en daarvoor inderdaad wilt schorsen. Dan krijgt u daarvoor van mij ook de ruimte. Dat is dus nog even een vraag aan u: wat u daarmee wilt doen. Vervolgens is dus de vraag: wilt u inderdaad een motie indienen? Daarover wilt u waarschijnlijk nog overleggen. Wilt u die motie indienen? Als dat zo is, dan zal ik zo meteen aan het presidium meedelen dat dit op 13 juli wordt ingepland. Graag uw reacties. De heer Schoffeleers.

De heer **Schoffeleers** (D66): Volgens mij gaan we sowieso een motie indienen. De constatering was ook dat het raadsstuk gewoon van tafel is. Dat komt niet aan de orde.

De voorzitter: Dat klopt.

De heer **Schoffeleers** (D66): Dus volgens mij – ik kijk naar iedereen – willen wij gewoon sowieso op 13 juli één of meerdere moties indienen. Dat kunt u dus aan het presidium meegeven.

De voorzitter: Oké. Wilt u dan nu nog verder overleg over de motie dan wel de vorm daarvan? De heer Hoen.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Ik heb een vraag. Is 13 juli – gezien de procedure en de school – niet erg laat? Wat?

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): 13 juli. Daar hebben we het over.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

De voorzitter: Ja, dat is volgende week woensdag.

Onverstaanbare reactie vanuit de zaal.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): (...) De 12e is toch de raadsvergadering?

De voorzitter: Inderdaad. En de dag erna krijgt u dan van het presidium.

De heer **Hoen** (Maastrichtse Volkspartij): Ik zit verkeerd, neem mij niet kwalijk.

De voorzitter: Geeft niet. Dat is inderdaad dan voor u een mogelijkheid om een extra raadsvergadering te doen. Bij dezen. De heer Bastiaens.

De heer **Bastiaens** (PvdA): Ik deel het voorstel van de heer Schoffeleers. Ja, volgens mij moeten we gewoon op een ander moment even met een aantal mensen aan tafel zitten. We moeten even nadenken over wat wijsheid is. Misschien willen mensen wel terug naar hun fractie? Ik weet ook niet of men het nu meteen kan doen. Het is kort dag. Ik zou zeggen: misschien kunnen we een ander moment vinden om samen te overleggen?

De voorzitter: Mijnheer Hoen, ik ga uw vraag toch beantwoorden, ook al stelt u de vraag niet direct. 12 juli is uitsluitend gereserveerd voor de Kaderbrief vanaf 14.30 uur. De gehele dag is die

raadsvergadering uitsluitend voor de Jaarrekening en de Kaderbrief. Er komt geen agendapunt bij. (*Reactie op een onverstaanbare reactie van de heer Hoen*). Ja. Het presidium heeft dat zojuist om 17.00 uur besloten. Ik heb dat nog even voor u geregeld.

De heer **Krabbendam** (GroenLinks): Voorzitter? Ik denk dat het van onze eigen discipline afhangt hoe laat we natuurlijk klaar zijn.

De voorzitter: Nee, al zijn we om 20.00 uur of om 20.30 uur klaar. Tenzij u nu tegen mij zegt: ik heb maar een half uurtje nodig. Dat denk ik niet. We gaan niet nog om 20.30 uur of om 21.00 uur aan dit onderwerp beginnen. Dat verdient het – mijn inziens – ook niet. Dat is even mijn persoonlijke mening. Ik word door de griffier ingefluisterd dat alle informatie van de gemeente al publiekelijk is tot en met de geluidsband van de vergadering van de werkgroep. Dat is allemaal al beschikbaar. Maar wellicht dat het handig is om dit naar de heren te sturen? Dat komt uw kant op.

Heb ik daarmee goed voor u samengevat en uw voorstel goed geïnterpreteerd wat betreft deze vergadering of zijn er nog vragen over de orde dan wel het proces? Mevrouw Van Haasen.

Mevrouw **Van Haasen** (SP): Was u niet een rondje aan het maken of we dat nu bespreken of dat we opnieuw samenkomen? Of is dat gewoon al besloten?

De voorzitter: Dat wil ik best doen als u zegt dat er een aantal raadsleden zijn die het nu willen bespreken. Ik kijk even rond. Wilt u nu nog verder vergaderen? Want dan laat ik het vervolgens aan uzelf over om ervoor te kiezen om hierover weer bij elkaar te komen. Mevrouw Van de Wouw.

Mevrouw **Van de Wouw** (VVD): Ja, ik wil het graag eerst in mijn fractie bespreken.

De voorzitter: Dat geldt voor alle fracties neem ik aan? Prima. Dan wordt het zo voorgelegd en mag ik iedereen bedanken en de vergadering sluiten.

Sluiting 21.46 uur

Maastricht, 5 juli 2016

Jutten
Secretaris

Van Ham
Voorzitter